

ஸ்ரீ வணகா

SRI LANKA

PROVINCES AND DISTRICTS

344

இலங்கை முஸ்லிம்களும் இனப்பிரச்சினிகளும்

எம்.ஐ.எம். முஹியத்தீன்

இலங்கை முஸ்லிம்களும் இனப்பிரச்சினைகளும்

Noorul Hagu
6/10/70

M.M.M. NOORUL HAGU
EDITOR OF AL HUTHA
129, OSMAN ROAD
SAINTHAMARARUTHU - 1

0842

எம். ஐ. எம். முஹியதீன்

B.No: 288

M. M. M. Noorulhagu

"Naemay illa"
Osman Road,
Sainthamaruthu - 1,
Sri Lanka.

57 நொறிஸ் கணல் ரோட்,
கொழும்பு 10.

SRI LANKA MUSLIMS AND ETHNIC GRIEVANCES

by

M. I. M. MOHIDEEN

**Printed at
DEVELOPRINT 69 SRI DHARMARAMA ROAD
COLOMBO 9**

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

முன்னுரை

இலங்கையில் சகல இனத்தவரும் ஆட்சி அதி காரங்களை இனர்தியாகப் பகிர்ந்து கொள்வதற் கான உயர்மட்டப் பேச்சுவார் ததைகள் நடை பெறுகின்றன.

இலங்கையில் முஸ்லிம்களும் ஒரு முக்கிய இனம். சிங்களவர், தமிழர் போன்று முஸ்லிம்களும் ஆட்சி அதிகாரங்களை ஏற்றுக்கொள்ள ஒரு மாகாணம் இலங்கையில் அமைக்கப்பட வேண்டியது, முஸ்லிம்களைப் பொறுத்தவரை ஒரு அதிமுக்கிய தேவையாகும்.

சரித்திர முக்கியத்துவம் வாய்ந்த இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் முஸ்லிம்கள் எதிரிகளால் இருநில் வழி நடத்தப்படக்கூடாது. முஸ்லிம்கள், குறிப்பாக இளைஞர்கள் எமது இன வரலாறு, உரிமை, எமக்கு ஏற்பட்டுள்ள புறக்கணிப்பு, இனப் பிரச்சினை தீர்வுக்காக இதுவரை நடைபெற்ற பேச்சுவார் ததைகள் அதன் பின்னர் வெவிவெந்த பிரேரணைகள், முஸ்லிம்கள் ஏகமனதாக ஆட்சியாளரிடம் கோரியுள்ள, முஸ்லிம்கள் அதிகப்படியாகவுள்ள மாகாணம்—மாகாண சபை ஆகிய விஷயங்கள் பற்றி ஓரளவுக் கேளும் அறிந்திருப்பது மிக மிக அவசியமாகும்.

இந்த விஷயங்கள் பற்றிப் பூரண விளக்கம் கொடுக்கக்கூடிய போதிய அறிவும் ஆற்றலும் எனக்கில்லாத போதிலும் எனது இனத்தின் மீதுள்ள பற்றுதல் காரணமாக என் சக்திக்குத் தகுந்தவாறு இச்சிறிய நூலைத் தொகுத்து முஸ்லிம்கள் முன் பணிவன்புடன் சமர்ப்பிக்கிறேன்.

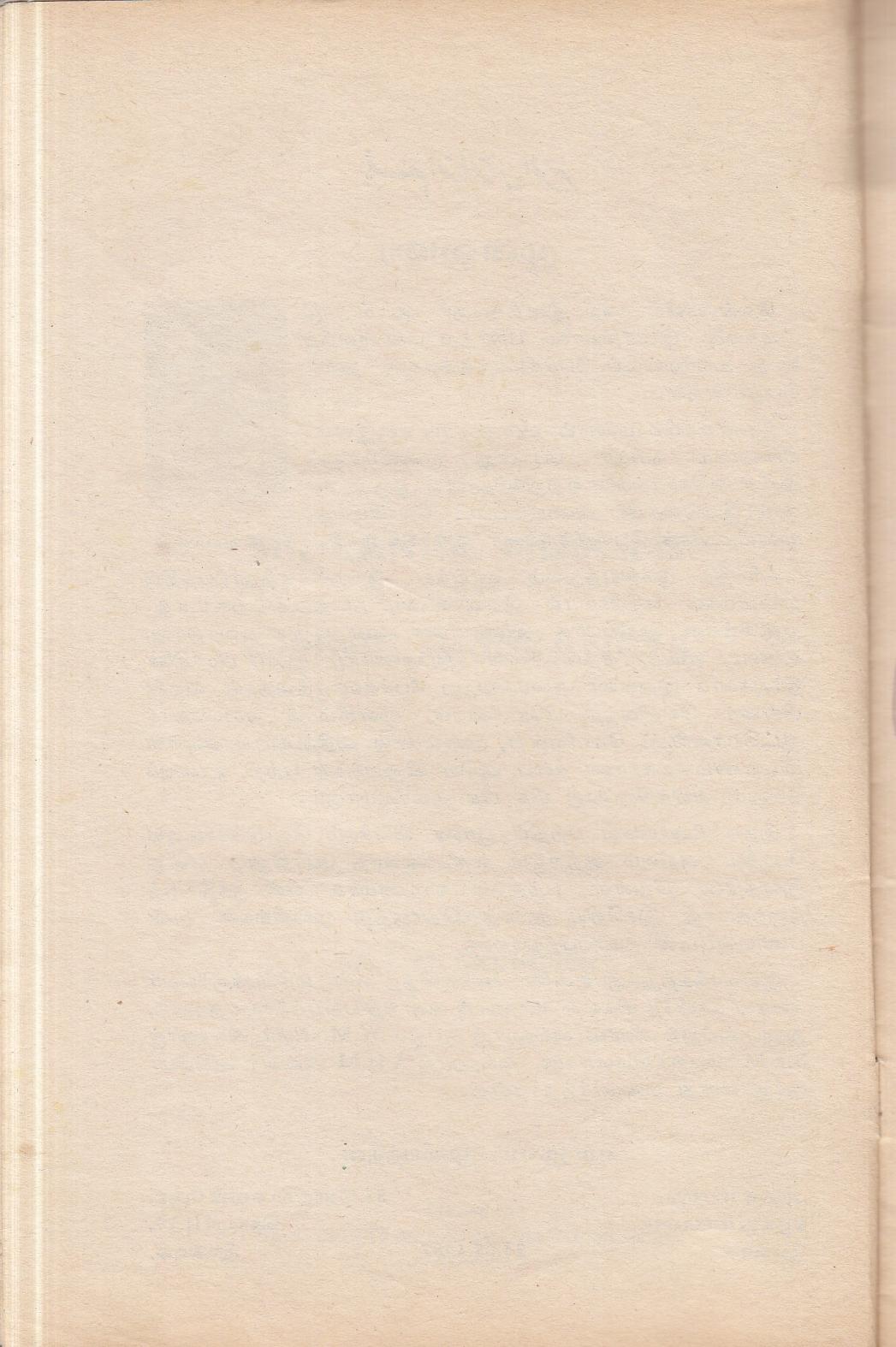
இவ்வாக்கத்துக்கு என்னை ஊக்குவித்த என் மதிப்புக்குரியவர் களான காயிதே மில்லத் அல்ஹாஜ் கலாந்தி பதியுத்தீன் மஹ்முத், ஜானப் பத்துல் அஸீஸ், அல்ஹாஜ் அப்துல் W.M. அமீர், அல்ஹாஜ் S.Z.M. மஸுமர் மெளலானு, அல்ஹாஜ் A.H.M. அஸ்வர் ஆகியோருக்கு எனது மனமார்ந்த நன்றி.

எம்.ஐ.எம். முஹியத்தீன்

அக்கரைப்பற்று,
கிழக்கு மாகாணம்,
இலங்கை.

24.03.1987

57 நொறிஸ் கணல் கிரேட்,
கொழும்பு 10,
இலங்கை.

இலங்கை முஸ்லிம்களும்
 இன்றீதியிலான
 அரசியற் சுய நிர்ணயமும்

||
||.
 அரேபியாவைச் சமஸ்கிருதத்தில் “யவன்” என்றும் பாளியில் “யொன்ன்” என்றும், தமிழில் “சோனகம்” என்றும் கூறப்படுகிறது. இதனால்தான் அரேபிய வம்சாவழியினரான இலங்கை முஸ்லிம்களைச் சிங்களத்தில் “யோனக்” என்றும் தமிழில் “சோனகர்” என்றும் அழைக்கின்றனர். —

இலங்கை முஸ்லிம்களின் முதாதையர்களான அரேபியர் — சோனகர் - இலங்கையின் கரையோரப்பகுதிகளில் அன்று கணிசமான அளவு நிலைகொண்டிருந்த தமிழ் வர்த்தகர்களோடு பல்லாயிரம் ஆண்டுகளாகத் தொடர்பு கொண்டிருந்தனர். வர்த்தகரீதியில் நீண்ட காலமாக ஏற்பட்ட நம்பிக்கையும் நல்லுறவும் நாளாடைவில் சோனகரைத் தமிழ் மக்களோடு இணைந்து வாழுவும் அன்று இலங்கைக்கரையே யார் வர்த்தக மொழியான தமிழ் பாலையையும், தமிழ் பழக்க வழக்கங்களையும் ஏற்று நடக்கவும் அனேகமாகத் தமிழ் மங்கையர்களை மணம் செய்து வாழ்க்கைத் துணைவிகளாக்கிக் கொள்ளவும் பெரும் ஏதுவாக அமைந்தன.

தந்தையைவிடத் தாயின் வாழ்க்கை முறைகளையும் நடைஉடை பாவணைகளையுமே பிள்ளைகள் பெரிதும் விரும்பிப் பின்பற்றுவர். இதனால்தான் இலங்கையில் எந்தப் பகுதியில் வாழும், (தனிச் சிங்களப்பகுதிகளிலும்கூட) சோனகரின் தாய்மொழி தமிழாகவும், திருமணத்தின்போது “சீதணம்” கொடுக்கல் வாங்க

கல் நடைபெறுவதும், மங்கள வைபவங்களின்போது “ஆராத்தி” எடுப்பதும், மணமகளின் கழுத்தில் மணமகன் “தாலி” கட்டுவதும் தொடர்ந்து நடைமுறையிலிருந்து வருகின்றன. இஸ்லாம் மார்க்க உபன்னியாசங்கள் பள்ளிவாசல்களிலும் பாடசாலைகளிலும் ‘அரபு’, தமிழ் பாலைகளில் மாத்திரமே நடைபெறுகின்றன. ஓரிரண்டு இடங்களில் சிங்களம், ஆங்கிலம், யாவகம், உறுது, குஜராத்திப் பாலைகளிலும் இஸ்லாமிய மார்க்க உபன்னியாசங்கள் நடைபெறுவதாகவும் கூறப்படுகிறது.

தமிழ் மொழியைத் தாய் மொழியாகக் கொண்டும் தமிழ் பழக்கவழக்கங்களைத் தாராளமாகப் பின்பற்றியபோதிலும் அரேபிய வம்சாவழிவந்த சோனகர்களுக்கு அவர்களுடைய இஸ்லாம் மார்க்கத்தில் உள்ள விசவாசமும் பற்றுதலும் அவர்களை ஒரு விஷேட தனித்துவமுள்ள இனமாக இலங்கையில் வாழ வழி வகுத்தது. இஸ்லாத்தின் தார்மீகக் கொள்கையும், சாதிவித்தி யாசமற்ற சமூக நடைமுறையும் சோனகரின் தனித்துவத்திற்கும் இன அபிவிருத்திக்கும் பெரும் அனுகூலமாக அமைந்தன. தந்தை வழிச் சோனகரும் தாய்வழி (பெரும்பாலும்) தமிழரும் ஒன்றிணைந்த இஸ்லாம் மார்க்கத்தைச் சேர்ந்த எல்லோரும் இன ரீதியாக இலங்கைச் சோனகர் என்றும் பொதுவாக இலங்கை முஸ்லிம்கள் என்றும் அழைக்கப்படுகின்றனர்.

வெஜிஸ்லேட்டில் கவுண்சிலில் திருவாளர் பொன்னம்பலீம் இராமநாதன் அவர்களே தமிழ் பேசும் தமிழர்களினதும் முஸ்லிம் களினதும் ஏகபிரதிநிதியாக நியமிக்கப்பட்டிருந்தார். இனர்தியாக வேறுபட்ட இலங்கை முஸ்லிம்கள் வேறு இனத்தைச் சேர்ந்த ஒருவர் தங்களை ஆட்சி மன்றத்தில் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துவதை ஏற்க மறுத்தனர். முஸ்லிம்களை முஸ்லிம்களே பிரதிநிதித்துவப் படுத்த வேண்டும் என்று கிளர்ச்சி செய்தனர். அதனால் 1889ஆம் ஆண்டு ஒக்டோபர் மாதம் 29ஆந் திகதி ஜூனுப் பெ. சி. அப்துற் ஹம்மான் முஸ்லிம்களின் பிரதிநிதியாக ஆட்சிமன்றத்திற்கு நியமிக்கப்பட்டார்.

சில நடைமுறைச் சிக்கல்களாலும், கருத்து வேறுபாடுகளாலும் 1923ஆம் ஆண்டு பரிபாலன சபை திருத்தி அமைக்கப்பட்டது. புதிய நிருவாக சபையில் 12 உத்தியோகத்தர்களும் 37 உத்தியோகப் பற்றற்றவர்களும் அங்கத்தவர்களானார்கள். உத்தியோகப் பற்றற்ற அங்கத்தவர்களில் 23 பேர் பிரதேச அடிப்படையிலும், ஆறுபேர் இன அடிப்படையிலும், எஞ்சிய 8 பேர் நியமனமாகவும் தெரிவு செய்யப்பட்டனர்.

இன அடிப்படையில் தெரிவு செய்யப்படும் 6 பேரில், 3 பேர் முழு இலங்கையிலுமின்னள் மூஸ்லிம்களால் தெரிவு செய்யப்பட்டனர். இப்படியான புதிய பரிபாலன சபை 1924-ஆம் ஆண்டு ஒக்டோபர் மாதம் 15ஆம் திகதி ஆரம்பிக்கப்பட்டது.

1927 ஆம் ஆண்டு நவம்பர் மாதம் 11 ஆம் திகதி இலங்கைக்கு விஜயம் செய்த பிரத்தானிய அரசியற் குழுவின் சிபாரிசுப்படி இன அடிப்படையிலான பிரதிநிதித்துவம் நீக்கப்பட்டது. 21 வயதுக்கு மேற்பட்டவர் அனைவருக்கும் வாக்குரிமை வழங்கப்பட்டுத் தேர்தல் தொகுதிகளும் நிர்ணயிக்கப்பட்டன. பரிபாலன சபைக் குப் பதிலாக ஸ்ரேட் கவுண்சில் என்றழைக்கப்பட்ட தேசிய ஆளுனர் சபை ஏற்படுத்தப்பட்டது. இதன் பிரகாரம் 1931-ஆம் ஆண்டு மே - ஜூன் மாதங்களில் தேர்தல் நடைபெற்று முதற் தேசிய ஆளுனர் சபை 1931 ஆம் ஆண்டு ஜூலை மாதம் 7 ஆம் திகதி கூடியது. இந்தத் தேர்தலில் மூஸ்லிம்களுக்கென்று ஒரே ஒரு உறுப்பினர் மட்டுமே மட்டக்களப்புத் தென்பகுதியிலிருந்து தெரிவு செய்யக்கூடியதாக இருந்தது. மூஸ்லிம்கள் இலங்கையில் எல்லாப் பகுதிகளிலும் சிதறுண்டு வாழ்வதால் தமது இனவிகிதா சாராத்திற்கேற்ப மூஸ்லிம் பிரதிநிதிகளைத் தேர்ந்தெடுக்கும் வாய்ப்பற்றவர்களாக இருந்தனர். இப்படியான திருப்திகரமற்ற பிரதிநிதித்துவம் பற்றி மாற்றும் அல்லாஜ் ரி.பி. ஜாயா அவர்கள் தலைமையிலான ஒரு தூதுக்குழு 1932 ஆம் ஆண்டு இங்கிலாந்து சென்று அன்றைய ஆட்சியாளரிடம் மூஸ்லிம்களுக்கு நியாயமான அளவு பிரதிநிதித்துவம் ஏற்பட வழிவகுக்குமாறு வாதாடியது. இந்தக் கோரிக்கைப்படி பிரத்தானிய ஆட்சியாளர் மூஸ்லிம்களுக்கு நியாயமான பிரதிநிதித்துவம் பெறக்கூடிய வகையில் தேர்தற் தொகுதி என்னிக்கையில் எதுவித மாற்றமோ அல்லது அதிகரிப்போ செய்யாமல் 1924 ஆம் ஆண்டுக்கு முன் பிருந்த நியமன அங்கத்தவர் முறைப்படி முதற் தேசிய சபைக்கு ஒருவரும், இரண்டாவது தேசிய சபைக்கு இருவருமாக மூஸ்லிம்களுக்கான பிரதிநிதிகள் ஆளுனரால் நியமனம் செய்யப்பட்டனர்.

இலங்கையில் ஏனைய இனத்தவர்கள் எல்லோரும் தங்கள் வாக்குகள் மூலம் அந்தந்த இனத்தவருக்கான பிரதிநிதிகளை ஆட்சிமன்றத்திற்குத் தேர்ந்தெடுக்கும் வாய்ப்புப் பெற்றிருந்த சந்தர்ப்பத்தில் மூஸ்லிம் இனத்தவர்களுக்கான பிரதிநிதிகள் மூஸ்லிம்களின் வாக்கு மூலத்தாலன்றி ஆட்சியாளரால் நியமிக்கப் படுவது மூஸ்லிம்களுக்குப் பெரும் இழிவாரச் செயலாக இருந்தது. மேலும் ஆட்சியாளரால் தெரிவு செய்யப்பட்ட பிரதிநிதிகள் பெரும்பாலும் சிங்கள அங்கத்தவர்களைக் கொண்ட மந்திரி சபையின் சிபாரிசின் பெயரிலேயே செய்யப்பட்டது. ஆகவே மூஸ்லிம்

களுக்கான பிரதிநிதிகள் பெரும்பான்மை இனத்தவரான சிங்கள வர்களாலேயே மறைமுகமாகத் தெரிவு செய்யப்பட்டனர்.

இப்படி மூஸ்லிம்களுக்கு ஏற்படுத்தப்பட்ட வெட்கக் கேடான பிரதிநிதித்துவ முறையால் மூஸ்லிம் இனத்தவர்களுக்கிருந்த அரசியற் சூய நிர்ணய உரிமை அர்த்தமற்றதாக மாறி பிற இனத்த வர்கள் பார்த்து நியமிப்பவர்களை மூஸ்லிம் பிரதிநிதிகளாக மூஸ்லிம்கள் ஏற்று நடக்க வேண்டிய அவல் நிலை ஏற்பட்டது.

பெரும்பான்மைச் சிங்களவரின் சிபாரிசில் நியமிக்கப்பட்ட அங்கத்தவர்கள் மூஸ்லிம்களின் நலன்களைப் பேணுவதற்குப் புறம் பாக அவர்கள் நியமனங்களுக்குச் சிபாரிசு செய்யும் சிங்களவரின் நலனில் அக்கரையுள்ளவர்களாகவும் மூஸ்லிம்களைவிடச் சிங்கள வருக்கே கூடுதலான விசுவாசம் உள்ளவர்களாகவும் இருந்தனர். இதனால்தான் பெரும்பான்மைச் சிங்களவர்களுக்கு வாஸ்பிடிக்கும் அரசியல்வாதிகளும் தலைவர்களும் மூஸ்லிம்களிடையே ஏராள மாகத் தோன்றினர்.

மூஸ்லிம்களின் இன உரிமை இலங்கையில் பாதுகாக்கப்பட வேண்டுமானால் மூஸ்லிம்களால் தெரிவு செய்யப்படும் மூஸ்லிம் பிரதிநிதிகளுக்கு அரசியல் அதிகாரங்கள் கை மாறவேண்டிய அவசி யத்தை நன்குணர்ந்த மூஸ்லிம் அரசியல் இயக்கங்கள் எல்லாம் ஒன்றினைந்து 1945 ஆம் ஆண்டு பெப்ரவரி மாதம் 5 ஆம் திகதி சோல்பரிக் கொமிஷன் முன்னிலையில் சமர்ப்பித்த மகஜிரில் மூஸ்லிம் இன உரிமைகளைப் பேணிப்பாதுகாக்க இனரீதியிலான பிரதிநிதித்துவம் மீண்டும் அழுலாக்கப்பட வேண்டியதன் அவசியத்தை வலியுறுத்தினர்.

நிலைமையை இலங்கையில் அனுபவரீதியாகக் கண்டறிந்த சோல்பரிக் கொமிஷனர், சிறுபான்மை இனத்தின் பாதுகாபடு, தனித்துவம், பிறப்புரிமைகள் யாவும் தகுந்த முறையிற் பேணிப் பாதுகாக்கப்படுவதற்கான வகையில் அரசியற் சாசனத்தில் மாற்றங்கள் ஏற்படுத்தினர். சிறுபான்மை இனத்தவர், விஷேடமாக மூஸ்லிம்கள் வாழும் பகுதிகளில் பல அங்கத்தவர்கள் மூஸ்லிம்களால் தெரிவு செய்யக்கூடிய தேர்தற் தொகுதிகளும் குறைந்த சனத் தொகையை நிலப்பரப்பும் கொண்ட விஷேட தேர்தற் தொகுதிகளும் ஏற்படுத்தப்பட்டதனால் சிது ருண்டு வாழும் மூஸ்லிம் இனத்தவருக்கு நியாயமான முறையில் ஆட்சி மன்றத்தில் பிரதிநிதித்துவம் ஏற்படக்கூடிய வாய்ப்பு ஏற்பட்டது. சோல்பரி அரசியற் சாசனத்தில் சிறுபான்மை இனத் தவரின் உரிமைகளுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருந்த உத்தரவாதத்தின் பேரில் தான் தமிழர்களும் மூஸ்லிம்களும் பெரும்பான்மைச் சிங்களவரோடு ஒன்றினைந்து 7 சதவீகத்திற்கும் கூடுதலான ஆதரவு கொடுத்து தனுவதான் அன்று இலங்கைக்கு இலகுவாகச் சுதந்திரம் கிடைத்தது சிறுபான்மை இனத்தவர்களான தமிழரும் மூஸ்லிம்களும் ஒன்றினைந்து சிங்களப் பெரும்பான்மை இனத்தவரோடு சுதந்திரத்திற்கு ஒத்து வழக்க மறுத்திருந்தால் கடந்த நாற்பதுவருட இலங்கையின் அரசியற் சரித்திரம் மற்றும் மாற்றப்பட்டதாகவே அமைந்திருக்கும்.

இலங்கையில் சிறுபான்மை இனப் புறக்கணிப்பு

சுதந்திரம் கிடைத்த பின் எண்ணளவில் பெரும்பான்மையான சிங்களவர் சகல அதிகாரங்களையும் கையேற்று ஆட்சியை அவர்களின் ஏகபோக உரிமையாக்கிக்கொண்டனர். சுதந்திரத் தின்பேர்து சிறுபான்மை இனத்தவருக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருந்த உரிமைகளும் பாதுகாப்பும் பெரும்பான்மைச் சிங்களவர்களால் படிப்படியாகப் பறிமுதல் செய்யப்பட்டன.

● சோல்பரி அரசியற் சாசனப்படி, சுதந்திரம் கிடைத்தபோது இருந்த பாராஞ்மன்றத்திற்கு 95 பிரதிநிதிகள் தெரிவுசெய்யக் கூடியதாகவும், அவற்றுள் 42 பிரதிநிதிகள் சிறுபான்மை இனத் தவர்களால் தெரிவு செய்யும் வாய்ப்பும் இருந்தது. சுதந்திரம் கிடைத்து நான்கு ஆண்டுகளுக்குள் இலட்சக்கணக்கான இந்திய பாக்கிஸ்தான் வம்சாவழித் தமிழர்களுக்கும் மூஸ்லிம்களுக்கும் குடியுரிமை நீக்கப்பட்டு வாக்குரிமையற்றவர்களாக்கப்பட்டனர். ஆனால் குடியுரிமை நீக்கப்பட்ட எண்ணிக்கை அளவுக்குச் சமங்கை சிங்களப்பிரதேசங்களில் தேர்தல் தொகுதிகள் எண்ணிக்கை குறைக்கப்படாததால் பின்னர் நடந்த தேர்தலில் 68 சுதவிகித ஆசனங்களை மாத்திரம் பிரதிநிதித்துவப்படுத்த உரிமையுடைய சிங்களவர் திடீரென 80 சுதவிகித ஆசனங்களை பாராஞ்மன்றத் தில் கைப்பற்றினர். இதனைத் தொடர்ந்து ஏற்படுத்தப்பட்ட குடியுரிமைச் சட்ட அமுலாக்கலுக்கான சுற்றுநிருபங்களால் தங்

களினதும் தமது முதாதைகளினதும் பிறப்புரிமையை அத்தாட்சிப்படுத்துமிருந்து தமிழர்களும், முஸ்லிம்களும் நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டு இன்று பெரும் சந்தேகத்துக்குரிய இனத்தவர்களாக இலங்கையில் வாழ்ந்துவருகின்றனர்.

● சுதந்திரத்திற்கு முன் 1944ஆம் ஆண்டு சிங்களமும் தமிழும் இலங்கையின் ஆட்சி மொழியாக ஸ்டேட் கவுன்சிலில் ஏகமன தாக அங்கீகரிக்கப்பட்டு அமூல்நடத்தப்பட்டு வந்தது. சுதந்திரம் கிடைத்த பின்பு, பாரானுமன்றத்தில் அதிகப்படியான ஆதரவை ஏற்படுத்திச் சிங்களவர் ஆட்சி மொழிச்சட்டத்தை மாற்றிச் சிங்களத்தை இலங்கையின் தனியாட்சி மொழியாக அரியாசனம் ஏற்றினர். தமிழ்மொழி தரம் குறைக்கப்பட்டுத் தமிழ் பேசும் தமிழரும் முஸ்லிம்களும் இரண்டாந்தரப் பிரஜைகளாக ஒதுக்கப்பட்டனர். இலங்கையில் சிங்களவர், தமிழர், முஸ்லிம்கள் – எல்லோரும் சமம் என்ற நிலை மாறி ஆளப்வர்கள் சிங்களவர், ஆளப்படுவர்கள் மற்ற தமிழர்கள், முஸ்லிம்கள் என்ற நிலை ஏற்பட்டது.

● திருமதி பூஞ்சாவோ பண்டாரநாயக்க அம்மையாளின் பூஞ்சங்கா சுதந்திரக்கட்சி இடுதுசாரிகளோடு ஒன்றிணைந்து 1970ஆம் ஆண்டு மே மாதம் 27ஆம் திகதி தேர்தலில் வெற்றி பெற்று ஆட்சியைக் கைப்பற்றியது. தமக்கிருந்த பெரும்பான்மையை உபயோகித்து 1947 ஆம் ஆண்டின் சோல்பரி அரசியற் சாசனத்தை அகற்றி விட்டு 1972 ஆம் ஆண்டு மே மாதம் 22 ஆம் திகதி புதிய அரசியற் சாசனத்தைப் பாரானுமன்றத்தில் நிறைவேற்றியது. புதிய சட்டம் சென்றசபையை ஆட்சி முறையிலிருந்து அகற்றியது. சிறு பான்மை இனத்தவரின் பாதுகாப்புக்கும் உரிமைகளுக்கும் சோல்பரிச் சாசனத்தில் உத்தரவாதம் கொடுத்த 29 (2) (3) பிரிவுகள் நீக்கப்பட்டன. பெரும்பான்மை இனத்தவர் சிறுபான்மை இனத்தவரின் உரிமைகளுக்கும் சுதந்திரத்திற்கும் பங்கம் ஏற்படக்கூடிய வகையில் அரசியற் சாசனத்தில் மாற்றங்கள் ஏற்படுத்தாத வகையில் சிறுபான்மை இனத்துக்கிருந்த பாதுகாப்புகள் 1972 ஆம் ஆண்டின் பூஞ்சாவோ பண்டாரநாயக்காவின் அரசியற் சாசனத்தில் இருக்கவில்லை. பிரதிநிதித்துவம் செய்ய முடியாத சின்னங்கள் சிறுபான்மை இனத்தவருக்காக நியமன அங்கத்தவர்கள் நியமிக்கப்படும், விஷேஷ சலுகையும் நீக்கப்பட்டது.

● ஐக்கிய தேசியக் கட்சியின் 1978 ஆம் ஆண்டின் தார்மீக ஆட்சிக்கான அரசியற் சாசனம் சிறுபான்மை இனத்தவருக்கிருந்த உரிமைகளையும் சுதந்திரத்தையும் நிராகரிப்பதில் பூஞ்சங்கா சுதந்திரக்கட்சி 1972 ஆம் ஆண்டு ஏற்படுத்திய சோசலிக் அரசியற்

சாசனத்தை ஒத்திருக்கிறது. 1978 ஆம் ஆண்டு ஐயவர்தன அரசியற் சாசனத்தில் உள்ள தேர்தல் மாவட்டங்கள் ஏற்படுத்தும் சட்டங்களும், விகிதாசாரத் தேர்தல் முறைப்படி கட்சிகள் ஒரு மாவட்டத்தில் 12.5சதவிகிதத்திற்குக் குறையாத வாக்குகள் பெற வேண்டிய நிர்ப்பந்தமும், மூஸ்லிம்கள் தங்கள் பிரதிநிதிகளாக தம் இனத்தாரைத் தெரிவ செய்யும் உரிமையை நிராகரித்து ஆட்சி மன்றத்திலிருந்து மூஸ்லிம் இனத்துக்காக மூஸ்லிம்களால் தெரிவ செய்யப்படும் மூஸ்லிம் பிரதிநிதித்துவத்தை முற்றுக ஒதுக்கித் தள்ளிவிட்டது. இப்புதுமுறைத் தேர்தல் சட்டம் மூஸ்லிம் சமூகத்திற்கு நேர் விரோதமானது என்று கூறினால் அது மிகையாகாது.

காணிக் குடியேற்றத்திட்டக் கொள்கைகளை அமல் நடத்துவதில் கடைப்பிடிக்கப்பட்ட தந்திரோபாயங்களாலும், குட்சிகளாலும் சிறுபான்மை இனத்தவர்களுக்கு நியாயமாகக் கிடைக்க வேண்டிய காணிகள் நிராகரிக்கப்பட்டுள்ளன. 1932 ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் பகிர்ந்தளிக்கப்பட்ட அரசாங்கக் காணிகளின் மொத்த விஸ்தீரணம் 8,28,585 ஏக்கர் - 3,96,952 காணித்துண்டுகள். இதில் இனவிகிதாசாரப்படி 30,168 மூஸ்லிம் குடும்பங்களுக்கு 62,972 ஏக்கர் கிட்டத்தட்ட 100 சதுரமைல். காணிகள் பல்வேறு குடியேற்றத் திட்டங்களில் கிடைத்திருக்கவேண்டும். ஆனால் மாவட்டக் கச்சேரிகளில் உள்ள புள்ளி விபரங்களைப் பரிசீலனை செய்தால் 74 சதவிகித சிங்களவருக்கே ஏற்குறைய 90 சதவிகிதத் திற்கும் கூடுதலான காணிகள் பகிர்ந்தளித்திருப்பதை அறியலாம்.

சிறுபான்மை இனத்தவர்கள் கூடுதலாக உள்ள மாவட்டங்களில் வெளி மாவட்டப் பெரும்பான்மை இனத்தவர்களான சிங்களவர் குடியேற்றப்பட்டதால் சொந்த மாவட்ட தமிழர் மூஸ்லிம்களுக்கு கடுமையான காணித்தட்டுப்பாடு ஏற்பட்டுள்ளது மல்லாமல் அந்தந்த மாவட்டங்களில் உள்ள இனவிகிதாசாரத்தில் பெரும் ஏற்றத் தாழ்வும் ஏற்பட்டு அரசியற் பிரதிநிதித்துவத்தில் சிறுபான்மை இனத்தவருக்குப் பாதகமான மாற்றங்கள் ஏற்பட்டுள்ளன.

நிருவாக மொழிச் சட்டத்தாலும் தேசிய மயமாக்கலாலும் அரசாங்க வேலைவாய்ப்புகளில் மூஸ்லிம்கள் பெரிதும் ஏமாற்றப் பட்டுள்ளனர். மத்திய வங்கி, புள்ளிவிபரத் திணைக்களம் ஆகிய வற்றால் வேலைவாய்ப்புப் பற்றி நடாத்தப்பட்ட கணக்கெடுப்புகளை இனர்தியாக ஒப்பிடும் போது பெரும் அதிர்ச்சியான உண்மைகளை நாம் காணக்கூடியதாக இருக்கின்றது.

அரசாங்கத் திணைக்களங்கள், கூட்டுத்தாபனங்கள், தொழிற் சாலைகளே இலங்கையில் முக்கியமான தொழில் வழங்கும் நிறுவனங்களாகும். இனரீதியாக மூஸ்லிம்கள் 7.6 சதவிகிதமாக இருந்தும் 3.62 சதவிகித அரசாங்க திணைக்கள் உத்தியோகங்களும், 3 சதவிகித அரசாங்கக் கூட்டுத்தாபன நியமனங்களுமே மூஸ்லிம்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருப்பதைக் காணக் கூடியதாக இருக்கின்றது.

1980, 1982 ஆம் ஆண்டின் கணக்குப்படி சிங்களவர் 84 சதவிகிதம், தமிழர் 11.6 சதவிகிதம் மூஸ்லிம்கள் 3.6 சதவிகிதம் அரசாங்கத் திணைக்கள் உத்தியோகம் பெற்றிருக்கின்றனர். அரசாங்கக் கூட்டுத்தாபனத் தொழிற் துறைகளில் சிங்களவர் 85 சதவிகிதம் 10.6 சதவிகிதம் தமிழர், 3 சதவிகிதம் மூஸ்லிம்கள் நியமனம் பெற்றிருக்கின்றனர். எமது புகார் என்ன வென்றால் எமது இனவிகிதாசாரத்திற் கேற்ப உருத்தான் அரசாங்க நியமனங்கள், வேலைவாய்ப்புகளில் அரைவாசியேனும் மூஸ்லிம்களுக்குக் கொடுப்பதெல்லை என்பதாகும். ஆனால் பெரும்பான்மைச் சிங்களவர்களுக்கு அவர்களின் 74 சதவிகிதாசாரத்தையும் விடப் 10 சதவிகிதம் கூடுதலான அரசாங்க இலாகா, கூட்டுத்தாபன நியமனங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருப்பதாக அரசாங்கத்தின் புள்ளிவிபர அறிக்கைகளே சுட்டிக் காட்டுகின்றன.

1901 ஆம் ஆண்டின் குடிசன மதிப்புப்படி 21.6 சதவிகிதம் மூஸ்லிம்கள் ஏற்றுமதி இறக்குமதி வர்த்தகம், களஞ்சியப்படுத்தல் போன்றவற்றைத் தொழிலாகக் கொண்டிருந்தனர். 35.5 சதவிகிதத்தினர் விவசாயத்திலும் மந்தைவளர்ப்பதிலும் ஈடுபட்டிருந்தனர். சுதந்திரத்திற்குப் பின் மாறி மாறி வந்த அரசாங்கங்களால் காணிக்குடியேற்றம், வர்த்தகம் ஆகியவற்றில் ஏற்படுத்தப்பட்ட மாற்றங்களால் மூஸ்லிம்களின் தொழிற் துறைகள் மிகவும் பாரதூரமர்க்கப் பாதிப்படைந்துள்ளது. மத்திய வங்கி நடாத்திய ஆய்வொன்றின்படி இலங்கையில் ஆகக்குறைந்த வருவாய் உள்ள இனம் மூஸ்லிம்கள் என்று கூறப்பட்டிருப்பதிலிருந்து மூஸ்லிம்களின் வறுமையை நம்மால் ஓரளவுக்கு யூகிக்க முடிகிறது.

மூஸ்லிம்களின் மத்தியில் நிலவும் பஞ்சத்தையும் பட்டினியையும், இலங்கையில் காச நோயாளருக்கான தர்மநிதி, பொதுநன்கொடை நிதி பெறுபவர்களில் ஆகக்குடிய தொகையினர் மூஸ்லிம்களாக விருப்பதை கொழும்புக் காலி வீதியிலுள்ள ஒரு சில உயர் மாடிக்கட்டாங்களையும், பேருவலை மற்றும் தென்பகுதி மாணிக்க வியாபாரிகளின் படாடோபத்தையும் டாம்பீகமான

வாழ்க்கை முறைகளையும் கொண்டு மூஸ்லிம் சமூகத்தைப் பெரும் முதலாளி வர்க்கம் எனத் தப்புக்கணக்குப் போடுபவர்கள் அறிந்திருப்பது அவசியம்.

● மேற்கத்தைய கல்வியும், கிறிஸ்தவ மதமும் ஒன்றேடொன்று நெருங்கிய தொடர்புடையதாக இருந்ததே மூஸ்லிம்கள் உயர் கல்வியில் நாட்டம் கொள்ளாமைக்கு முக்கிய தாரணம். 16ஆம், 17ஆம் நூற்றுண்டுகளில் கல்விகற்றல் பெரும்பாலும் மதம் மாற்றத்தில் தங்கியிருந்தபடியால் மூஸ்லிம்கள் இனமதபாதுகாப்பையே முக்கியமெனக் கருதி அன்றையச் சூழ்நிலையில் மேற்கத்திய கல்வி கற்பதிலிருந்தும் ஒதுங்கிக்கொண்டனர். மதமாற்றத்திற்கு இலேசாகச் சம்மதிக்காத மூஸ்லிம்களும் கண்டிச் சிங்களவரும் கல்வியிற் பின்தங்கிய சமூகத்தவர்களாக கருதப்பட்டுப் பழைய சர்வகலாசாலையில் கண்டியருக்கு இரண்டு, மூஸ்லிம்களுக்கு இரண்டு புலமைப் பரிசுகள் ஏற்படுத்தப்பட்டிருந்தன. சுதந் திரத்திற்குப் பின் கண்டிச்சிங்களவரின் கல்வி மேம்பாட்டுக்கு எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கையினால் இன்று அவர்கள் கணிசமான அளவுக்கு முன்னேறியுள்ளனர். ஆனால் மூஸ்லிம்கள் கல்வி இன்னும் புறக்கணிக்கப்பட்டே வந்துள்ளது.

மூஸ்லிம் பாடசாலைகளில் ஆரம்ப, உயர்கல்விகளுக்கான வசதி கள் மிகவும் குறைவு. மூஸ்லிம் பாடசாலைகளுக்கு ஆசிரியர்கள் இல்லை. கட்டடம் தளபாடங்கள் பற்றாக்குறை. 683 மூஸ்லிம் பாடசாலைகளில் 3822 ஆசிரியர்கள். சராசரி ஒரு பாடசாலைக்கு ஆறு ஆசிரியர்கள் விகிதம் பற்றாக்குறை தொடர்ந்து இருந்துவருகிறது.

சுதந்திரத்தின்போது சராசரி 60 சுதவிகிதமாக இருந்த பெரும்பான்மைச் சிங்களவரின் பல்கலைக்கழகப் பிரவேசம் இன்று சராசரி 72 சுதவிகிதமாக அதிகரித்துள்ளது. சிங்களவரின் சனத் தொகை விகிதாசாரம் 74.

சுதந்திரத்தின்போது சராசரி 2 விகிதமாக இருந்த மூஸ்லிம் பல்கலைக்கழகப் பிரவேசம் இன்று சராசரி 4 சுதவிகிதமாகவே இருக்கிறது. மூஸ்லிம்கள் சனத் தொகை விகிதாசாரம் 8.

இலங்கை சுதந்திரம் பெற்றபின் சிங்கள மக்கள் கல்வி மேம்பாட்டுக்கு எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கை போன்று மூஸ்லிம் கல்வி முன்னேற்றத்திற்குத் தகுந்த நடவடிக்கை இன்னும் எடுக்கப்படவில்லை என்ற உண்மை மேற் கொடுக்கப்பட்டுள்ள புள்ளி விபரங்கள் உறுதிப்படுத்துகின்றன.

இலங்கை முஸ்லிம்களின்
இன உரிமைகளுக்குத்
தகுந்த பாதுகாப்பு
அவசியம்

இலங்கையில் முஸ்லிம்கள் ஓர் அங்கீகரிக்கப்பட்ட இனமாகத் தொடர்ந்து கெளரவமாக வாழ வேண்டுமானால் எமது பாரம்பரிய வசிப்பிடம், பொருளாதாரம், அரசியற் பிரதிநிதித்துவம், மார்க்கம், பாஸேஷ், கலாச்சாரம் ஆகியவற்றிற்கு உறுதியான பாதுகாப்பு அவசியம்.

● இலங்கை சுதந்திரம் பெற்றபின் மாறி மாறி வந்த ஆட்சியாளர்கள் சிறுபான்மை இனத்தவர்களின் உரிமைகளைப் படிப்படியாகச் சூறையாடி வந்ததனால் சிங்களப்பகுதியில் வாழும் மூன்றில் இரண்டு பங்கு மூஸ்லிம்கள் இன்று இனரீதியாகத் தம்மை அடையாளம் காட்டக்கூடிய அடிப்படை உரிமைகளை முற்றுகவோ அல்லது ஓர் கணிசமான அளவுக்காவது பறிகொடுத்துவிட்டனர். இவர்களுக்குக் கோடிட்டு எல்லை குறிப்பிடக்கூடிய பாரம்பரிய மூஸ்லிம் பெரும்பான்மை வசிப்பிடம் கிடையாது. பிறரிடம் தங்கியில்லாத சுதந்திரமான பொருளாதாரத் தொழிற் துறைகள் இல்லை. தங்களுக்காக மூஸ்லிம் பிரதிநிதிகளைத் தாங்களே தெரிவு செய்யும் வாய்ப்புக் கிடையாது. இன்று கல்வி கற்கவும் தொழில் புரியவும், மார்க்க கலாசார அனுஷ்டானங்களை அறிந்து செயற் படவும் சொந்தத் தாய்ப்பாஸேஷ் இல்லை. தமது இஷ்டப்படி பள்ளி வாசல்களிலும் பொது இடங்களிலும் மார்க்க கலாசார சடங்கு களைத் தடையின்றி நிறைவேற்றிறும் சுதந்திரமும் பாதுகாப்பும் கிடையாது.

● சுதந்திரத்தின் போது எதுவித நிபந்தனையின்றிச் சிங்கள வரோடு சேர்ந்து நின்றதற்கும் தனிச்சிங்களச் சட்டம் வந்த போது தமது தாய்மொழியான தமிழை ஒதுக்கிவிட்டுப் பெரும் பான்மை இனத்தவரின் தாய்ப்பாறையான சிங்களத் திணிப்பை ஆதரித்ததற்கும், மூஸ்லிம் அரசியற் கட்சியைவிட சிங்களக் கட்சி களான ஜுக்கிய தேசியக்கட்சி, மூலீலங்கா சுதந்திரக்கட்சிகளில் நம்பிக்கை வைத்துப் பெரும்பான்மை இனத்தவர்களோடு சமா தானமரக வாழுவேண்டும் என்பதற்காக அவர்களின் அபிலா சைகளை அடைவதற்காக அனுகூலமாக நடந்து கொண்டதற்கும் தகுந்த சன்மானமாகச் சிங்களப் பகுதியில் வாழும் மூன்றில் இரண்டு மூஸ்லிம்களுக்குக் கிடைத்த வெகுமதிதான் அவர்களின் இன்றைய அவை நிலை. இதுதான் மூஸ்லிம் தலைவர்கள் எமக்குத் தேடிவைத்துள்ள நன்கொடை.

ஆனால் கிழக்கிலங்கையில் மூஸ்லிம்களின் அடிப்படை இனாடுமை இற்றைவரை ஓரளவுக்குப் பாதுகாக்கப்பட்டுள்ளது. மூஸ்லிம் களின் இந்த ஜீவாதார உரிமைகளை இங்கு பேணிப் பாதுகாப்பதில் தான் இலங்கை மூஸ்லிம் இனத்தின் எதிர்காலம் பெருமளவுக்குத் தங்கியிருக்கிறது. கிழக்கிலங்கையிலும் மூஸ்லிம்களின் அடிப்படை உரிமைகள் பறிபோகுமேயானால் இலங்கையில் மூஸ்லிம்களின் தனித் துவம் அழிந்து ஓழிந்து போகும்.

இனப் பிரச்சினையும் அதிகாரப் பகிரவும்

இனர்தியான உப-தேசிய ஆட்சி மன்றங்களை ஏற்படுத்தி அவைகளுக்கு மத்திய அரசாங்கத்துக்குள் அதிகாரங்களில் கணிசமான அளவைப் பகிர்ந்து கொடுப்பதால் வெவ்வேறு இன மக்கள் தாங்கள் பெரும்பான்மையாக வசிக்கும் பகுதிகளில் அதிகாரத்தை ஏற்று ஆட்சியில் பங்குகொள்வதன் மூலம் இனப் பிரச்சினைகளுக்கு இலங்கையில் தீர்வு ஏற்படக்கூடிய சாத்தியம் உண்டு என்ற அடிப்படையில் அரசாங்கம் 1986 ஆம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் 25ஆம் திகதி சமர்ப்பித்த மாகாண சபைகளுக்குரிய அதிகாரங்கள் பரவலாக்கல் பற்றிய பிரேரணையிலிருந்து தெரியவருகிறது.

அரசாங்கப் பிரேரணைப்படி அடிமட்டத்தில் இனர்தியான உப அரசாங்க அதிபர்கள் பிரிவு-பிரதேசிய சபைகள் ஏற்படுத்தப் போவதாகவும், மாகாண சபைகளுக்கான விகிதாசார பிரதி நிதிகள் தேர்தல் முறையில் தெரிவு செய்யப்படவிருப்பதாகவும் தெரியவந்துள்ளது.

இலங்கையின் சுதாரத்தில் சிறுபான்மை இனங்களுக்கு அடிசியல் அதிகாரங்கள் இனரிதியாகப் பகிர்ந்தளிக்கப்பட நடவடிக்கை எடுக்கப்படுவது இதுவே முதல் தடவையாகும். சிங்களவர், தமிழர், முஸ்லிம்கள் இலங்கையின் முக்கிய இனங்களாவார்கள். அந்நிய ஆட்சியாளர்களால் நூற்றுண்டு காலத்துக்கு முன்பதாக ஏற்படுத்தப்பட்ட எல்லைகளைக்கொண்ட ஒன்பது மாகாணங்களிலும். தனித்தனி மாகாண சபைகளை ஏற்படுத்தி அவைகளுக்கு அதிகாரங்களைப் பகிர்ந்து கொடுப்பதால் ஏழு மாகாணங்களில் பெரும்பான்மையாகவுள்ள சிங்களவர்கள் ஏழு சபைகளின் ஆட்சி அதிகாரத்தையும், மற்ற இரு மாகாணங்களில் பெரும்பான்மையாகவுள்ள தமிழர்கள் இரண்டு சபைகளின் ஆட்சி அதிகாரத்தையும் பெறுக்கூடிய வாய்ப்பே உண்டு. மூன்றாவது இனமாகிய முஸ்லிம் இனம் எந்த ஒரு மாகாணத்திலும் பெரும்பான்மை இனத்தவராக இல்லாததால் மாகாண சபை மட்டத்தில் பகிர்ந்தளிக்கப்படும் ஆட்சி அதிகாரத்தை மற்ற இரு இனத்தவர்களாகிய சிங்களவர் தமிழர்களைப்போன்று பகிர்ந்து கொள்ளும் வாய்ப்பு அற்றவர்களாக இருக்கின்றனர். 74 விகித சிங்களவருக்கு 7 மாகாண கவுன்சிஸ் அதிகாரமும், 18 விகித தமிழர்களுக்கு 2 மாகாண கவுன்சிஸ் அதிகாரமும் கொடுப்பும்போது 8 விகித மூஸ்லிம்களுக்கு 1 மாகாண கவுன்சிஸ் அதிகாரம் கொடுக்கப்படுவதுதான் நியாயம்.

தமிழ் பாஸை பேசுவதால் முஸ்லிம்கள் இனரிதியாகத் தமிழர்கள் அல்லர் என்று தேசிய பாதுகாப்பு அமைச்சர் திரு. அத்துலத்முதலி கொழும்பு மாளிகாவத்தை இல்லாமிய நிலையத்தில் நடைபெற்ற கருத்தரங்கில் கூறியதும், அந்நிய ஆட்சியாளர்களால் நிர்ணயிக்கப்பட்ட மாகாண எல்லைகளுக்கு நாம் தொடர்ந்தும் அடிமைகளாக இருக்கக்கூடாது என்றும், மாகாண சபைகளுக்கு அதிகாரங்கள் பகிர்ந்தளிக்கப்படுவதால் எல்லா இனத்தவர்களுக்கும், எல்லா மதத்தவர்களுக்கும் நியாயமான, ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடியவகையில் இனப்பிரச்சினை விரைவில் தீர்த்துவைக்கப்படும் என்றும் அன்மையில் காணி, காணி அபிவிருத்தி மகாவளி அபிவிருத்தி மந்திரி திரு. காமினி திசாநாயக்க தம்பதெனியில் பேசும்போது கூறியதும் முஸ்லிம்களின் தனித்துவத்தைப் பாதுகாக்கவும், நியாயமான தீர்வுக்காகவும் அவசியம் ஏற்படின் மாகாண எல்லைகள் மாற்றி அமைக்கமுடியும் என்பதையும் வலியுறுத்துவதாக அமைந்திருக்கின்றன. மேலும் அரசாங்கத்தின் பிரேரணையில் மாகாண மரவட்ட எல்லைகளை மாற்றக்கூடிய அதிகாரம் பாராஞ்சுமன்றத்திற்கு உண்டு என்றும் விஷேடமாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

தற்போது நடைமுறையில் உள்ள விகிதாசார முறைத் தேர்தல்படி எதிர்காலத்தில் நடைபெறும் தேர்தலில் எந்த வொரு தனி அரசியற் கட்சிக்கும் இன்றையப் பாரானுமன் றத்தில் உள்ளது போன்ற மூன்றில் இரண்டு அதிகப் படியான பெரும்பான்மை ஆசனங்கள் கிடைப்பது அரிது. அநே கமாகச் சாத்தியமில்லை என்றும் கூறலாம். ஆகவே, மாகாண சபை சம்பந்தமாக அரசியற் சட்டத்தில் இப்போதுள்ள பாரானு மன்றத்தால் திருத்தங்கள் ஏற்படுத்தும்போது மூஸ்லிம்கள் பெரும்பான்மையாக வரக்கூடிய ஒரு மாகாணத்தை இலங்கையில் ஏற்படுத்தக்கூடிய வகையில் மாகாண எல்லையில் மாற்றம் செய்யும் திருத்தமும் ஏற்படுத்தவேண்டும். இன்றைய நிலையில் மூஸ்லிம் சமூகத்துக்கு இது ஒரு முக்கியமான, இன்றியமையாத தேவையாகும். இந்தச் சந்தர்ப்பத்தை விட்டால் எதிர்காலத்தில் அரசியற் சாசனத்தில் மாற்றம் ஏற்படுத்துவது முடியாத காரியம்

கிழக்கு மாகாண சபை கிழக்கு மாகாண மக்களுக்கு உகந்ததல்ல

சுதந்திரத்தின் பின் மாறி மாறி வந்த அரசாங்கங்களின் திட்டமிட்ட குடியேற்றத்தாலும், ஆட்சியாளரின் அனுசரணையோடு நடைபெற்ற கள்ளக் குடியேற்றத்தாலும், கிழக்கிழங்கையில் 1921 ஆம் ஆண்டு நான்கு (4) சத விகிதத்திற்கும் குறைவாக இருந்த சிங்களவர் 1981 ஆம் ஆண்டில் இருபத்தி நான்கு (24) விகிதமாக அதிகரித்து இன்று ஏற்குறைய 250,000க்கும் அதிகமான எண்ணிக்கையில் உள்ளனர்.

கிழக்கு மாகாண அரசியற் பிரதிநிதித்துவத்துக்கான தொகுதி எல்லைகள் நிறுணயிக்கப்பட்ட போது அன்று அதிகாரத் தில் இருந்த தமிழ் முஸ்லிம் பாரானுமன்ற உறுப்பினர்களால் தமிழருக்கும் முஸ்லிம்களுக்கும் பிறப்புரிமையால் சொந்தமான பெரும்பகுதிக் காணி நிலம் சிங்களவர் தொகுதிகளாக மாற்றப்பட்டு அபகரிக்கப்பட்டதைத் தடுத்து நிறுத்த முடியவில்லை.

திருகோணமலை மாவட்டத்தில் உள்ள 1016 சதுர மைல் நிலப்பரப்பில் 70 சத விகிதமான 700 சதுர மைல் காணியைச் சேருவலைத் தொகுதியாகவும் அம்பாரை மாவட்டத்தில் உள்ள 1775 சதுர மைல் நிலப்பரப்பில் 50 சத விகிதமான 900 சதுர மைல் காணியை அம்பாரைத் தொகுதியாகவும் சிங்களவர் அபகரித்துக் கொண்டனர்.

தமிழ் பேசும் மக்களான தமிழர்களினதும், மூஸ்லிம்களின் நதும் பாரம்பரிய வசிப்பிடம், சுதந்திரமான தொழிற்துறை களை உள்ளடக்கிய பிரதேசமான கிழக்கு மாகாணத்திலிருந்து சிங்களவர் ஏறக்குறைய 1600 சதுர மைல், முழு மாகாணத்தின் மொத்த நிலப்பரப்பான 3839 சதுரமைல் நிலப்பரப்பில் ஏறக்குறைய 42 சதவிகிதமான பொன்விளையும் பூமியை, அபகரித்துக் கொண்டதுமல்லாமல் எஞ்சிய பகுதியில் 400 சதுரமைல் காணி களிலும் ஆதிக்கம் செலுத்துகின்றனர். இந்த அநியாயத்தைத் தடுத்து நிறுத்தக் கிழக்கு மாகாணத் தமிழ் மூஸ்லிம் பூர்வீகக் குடிகளால் முடியவில்லை.

கிழக்கு மாகாணத்திற்கான பாரானுமன்றப் பிரதிநிதித்து வத்தில் ஐந்து பேர் தமிழர்; இன்னும் ஐந்து பேர் மூஸ்லிம்கள், இருவர் சிங்களவர். விகிதாசார அடிப்படையில் தமிழ் பேசும் மூஸ்லிம், தமிழர்கள் 83.3 சதவிகிதம் சிங்களவர் 16.7 சதவிகிதம். தமிழ் பிரதிநிதிகளில் இருவர் கபினட் மந்திரிகள். ஒருவர் மட்டக்களப்பு மாவட்ட மந்திரி. மூஸ்லிம் பிரதிநிதிகளில் ஒருவர் பிரதி அமைச்சர், இன்னும் இருவர் கிழக்கு மாகாணத்திற்கு வெளியே உள்ள மாவட்டங்களுக்கு மந்திரிகள். சிங்களவர்களில் அம்பாரைத் தொகுதிப் பிரதிநிதி பிரதி அமைச்சராகவும் அம்பாரை மாவட்ட மந்திரியாகவும், திருகோணமலை மாவட்டத்திற்கு இன்னும் ஒரு சிங்களவர் மாவட்ட மந்திரியாகவும் நியமிக்கப்பட்டுள்ளார்கள். இனரீதியாக அரசியல் அதிகாரங்களை ஓப்பிடுகையில் தமிழருக்கே பெரும் பதவிகளும் கணிசமான அதிகாரங்களும் சிங்கள ஆட்சியாளர்களால் கொடுக்கப்பட்டிருப்பதை அவதானிக்கக் கூடியதாக இருக்கிறது. ஆனால் இவர்களுக்குள் அதிகாரங்களைக் கொண்டு தமிழ்மக்களின் அபிலாசைகளை ஓரளவுக்கேணும் நிறைவேற்ற முடியவில்லை. இந்த மந்திரிகளிற் சிலர் இப்போது தமிழ் மக்களின் இலட்சிய உரிமைப் போராட்டத்தை அடக்கி ஒடுக்கும் ஐக்கிய தேசியக் கட்சி அங்கத்தவர்கள். தமிழரை யாழ்ப்பாணம் மட்டக்களாப்பு என்று பிரிப்பவர்கள் கிழக்கு மாகாண சபையை ஆட்சி செய்ய இங்குள்ளவர்களுக்கு முதுசெலும்பு இல்லையா? என்று சவால் விடுவார்கள் வடக்குக் கிழக்கு ஒன்றினைவதை முற்றுக எதிர்ப்பவர்கள்.

புதிதாகக் குடியேறிய சிங்களவரின் நலனுக்காகவே அம்பாரைத் தொகுதி ஏற்படுத்தப்பட்டது. புதிய நிருவாக மாவட்டமான அம்பாரை மாவட்ட எல்லைகள் பிரிக்கப்பட்ட போது, இங்கு 80 சதவிகிதத்திற்கும் கூடுதலான தமிழர்களும் மூஸ்லிம்களும் வாழ்ந்து வந்தனர். இவர்களின் நலனில் எதுவித அக்கறையுமில்லாமல் குடியேற்றப் புதிய நகரமான அம்பாரைக்கே

மாவட்ட நிருவாகக் கச்சேரி மாற்றப்பட்டது. அரசியற் சாசனத்திற்கு முற்றும் முரணுகச் சிங்களத்தில் மட்டுமே இங்கு நிருவாகம் நடைபெறுகிறது.

அம்பாரை மாவட்டத்திற்கு மூன்று மூஸ்லிம் பிரதிநிதிகளும் ஒரு தமிழ் பிரதிநிதியும், ஒரு சிங்களப் பிரதிநிதியும் உள்ளனர். இதன்படி அரசியற் பிரதிநிதித்துவம் அம்பாரை மாவட்டத்தில் 80 சதவிகிதம் தமிழ் பேசும் மூஸ்லிம் தமிழருக்கு உண்டு. ஆனால் 20 சதவிகிதமான பிரதிநிதித்துவத்தைக் கொண்டு சிங்களவர் நீதி நியாயத்திற்கெல்லாம் முற்றும் முரணுக மூஸ்லிம் தமிழ் பெரும்பான்மையினரின் உரிமைகளைச் சூறையாடு கின்றனர். 80 சதவிகிதப் பிரதிநிதித்துவத்தைக் கொண்டு சட்டப்படி அமுலாக்க வேண்டியவற்றைக்கூட மூஸ்லிம் தமிழ் மக்களால் நடைமுறைப்படுத்த முடியவில்லை.

மூஸ்லிம்கள் அதிகப்படியாக வாழும் அம்பாரை மாவட்டத்தில், கல்முனை, சம்மாந்துறை, பொத்துவில் தொகுதிகளில் உள்ள மூஸ்லிம் தமிழ் பிரதேசங்களை உள்ளடக்கிய கல்முனை மாவட்டத்தை ஏற்படுத்த முக்கியமான ஒரு மூஸ்லிம் கபினர் மந்திரியின் அனுசரணையோடு கிழக்கிலங்கை மூஸ்லிம் பிரதிநிதிகள் ஜவரும் ஓன்றினைந்து எடுத்த முயற்சி அம்பாரைத் தொகுதிப் பிரதிநிதி ஒருவரின் தனிப்பட்ட ஆட்சேபனையின் பேரில் தூக்கிசீப்பட்ட மானக்கேடான அனுபவம் கிழக்கிலங்கையில் உள்ள 17 சதவிகித சிங்களப் பிரதிநிதித்துவத்திற்கும் 83 சதவிகிதத் தமிழ் பேசும் பூர்வீகக் குடிகளின் பிரதிநிதித்துவத்திற்கும் இன்றைய அரசாங்கம் எவ்வளவு மதிப்புக் கொடுக்கின்றது என்பதை நம்மால் நன்கு உணர முடிகிறது. இதிலிருந்து பேரினவாத மத்திய அரசாங்கத்துக்குக் கிழக்கிலங்கை மூஸ்லிம் தமிழ் மக்களின் நலனில் எதுவித அக்கறையுமில்லை என்பதும் கிழக்கிலங்கை முழுவதையும் சிங்களவரின் ஆதிகக்துக்குள் விரைவில் கொண்டுவருவதே அவர்களின் ஏகோ பித்த இலட்சியமாக இருப்பதையும் நம்மால் உரை முடிகிறது.

சிங்களப் பேரின ஆட்சியாளர்கள், நீதி நியாயத்திற்கு மாரூகச் சிறுபான்மையினரைப் புறக்கணித்து அவர்களின் இன உரிமைகளைப் படிப்படியாகச் சூறையாடியதும், நியாயமான கோரிக்கைகளை நிறைவேற்றத் தவறியதுமே இன்று இலங்கையில் ஏற்பட்டுள்ள இனப்பிரச்சினைக்கு முக்கிய காரணங்கள். இன்றியான உபதேசிய ஆட்சிமன்றங்களை ஏற்படுத்தி அவைகளுக்கு, மத்திய அரசாங்கத்துக்குள் அதிகாரங்களில் கணிசமான

அளவைப் பகிர்ந்து கொடுப்பதால் வெவ்வேறு இன மக்கள் தாங்கள் பெரும்பான்மையாக வசிக்கும் பகுதிகளில் அதிகாரத்தை ஏற்று ஆட்சியில் பங்குகொள்வதன் மூலம் இனப்பிரச்சினை கருக்கு இலங்கையில் தீர்வு ஏற்படக்கூடிய சாத்தியம் உண்டு என்ற அடிப்படையில் அரசாங்கம் 1986, ஜூன் மாதம் 25ஆம் திகதி சமர்ப்பித்த மாகாண சபைகளுக்குரிய அதிகாரங்கள் பகிரவு பற்றிய பிரேரணையிலிருந்து தெரியவருகிறது.

அரசாங்கப் பிரேரணைப்படி அடிமட்டத்தில் இன்தியான உபஅரசாங்க அதிபர்கள் பிரிவு-பிரதேசிய சபைகள் ஏற்படுத் திப் பிரதேசிய சபைகளை மாவட்டாதியாகவும் மாகாண ரீதி யாகவும் ஒன்றிணைத்து மாகாண மட்டத்தில் நிர்வாக ஒன்றிணைப்பை ஏற்படுத்த உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது.

ஏற்குறைய அறுபதுக்கும் கூடுதலான அலுவல்களுக்கான அதிகாரங்களை மாகாண சபைகளுக்குப் பகிர்ந்துகொடுத்து அவற்றை நிருவகிக்கும் பொறுப்பும் மாகாண சபைகளிடம் ஒப்படைக்கப்போவதாகவும் கூறப்படுகிறது. இந்த அதிகாரங்கள் மத்திய அரசாங்கத்தின் கட்டுப்பாட்டுக்குள் இருப்பதால் மத்திய அரசாங்கத்துக்கும் இந்த அலுவல்களை நிருவகிக்கும் அதிகாரம் உண்டு. மத்திய அரசாங்கத்தின் - ஜனதிபதியின் நிறைவேற்று அதிகாரப் பணிப்பாளராக மாகாணக் கவனர் நியமிக்கப்படுவார். மாகாண சபையால் ஏற்படுத்தப்படும் பிரேரணைகள் 75 சதவிகிதம் அல்லது குறைந்த பட்சம் மூன்றில் இரண்டு அதிகப்படியான ஆதரவு வாக்குகளால் நிறைவேற்றப்பட்டு மாகாண கவனரின் அங்கீகாரம் பெற்றுக்கொண் நடைமுறைப் படுத்த முடியும். இந்த விஷயங்கள் பற்றிய பேச்சுவார்த்தைகள் இன்னும் முடிவு பெறவில்லை.

காணிக் குடியேற்றம் பற்றிச் சமர்ப்பிக்கப்பட்டுள்ள ஆலோ சனைப்படி துரித மகாவளி அபிவிருத்தித் திட்டத்தின் கீழ் ஏறக் குறைய 3,90,000 ஏக்கர் விவசாயக் காணிகள் 1,01,500 காணித் துண்டுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டுச் சிங்களவருக்கு 74% - 75,000 காணித்துண்டுகளும், தமிழருக்கு 18% - 18,500 காணித்துண்டுகளும், மூஸ்லிம்களுக்கு 7.6% - 7,600 காணித்துண்டுகளும் என்ற அடிப்படையில் சிறுபான்மை இனத்தவர்களான தமிழ் பேசும் தமிழர், மூஸ்லிம்களுக்கு ஏறக்குறைய 26,000 காணித்துண்டுகள் திருகோணமலை, மட்டக்களப்பு மாவட்டங்களில் பகிர்ந்து கொடுக்க விருப்பதாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

துரித மகாவளி அபிவிருத்தித் திட்டத்தின் கீழ் கிழக்கு மாகாண எல்லைக்குள் வரும் காணியின் விஸ்தீரணம் ஏறக்குறைய

1,60,000 ஏக்கர், அதாவது 45,000 காணித்துண்டுகள். இக்காணி யில் சிறுபான்மை இன்த்துக்காக ஒதுக்கப்பட்டுள்ள 26,000 காணித் துண்டுகளைவிட மேலதிகமான 19,000 காணித்துண்டுகளில் ஏறக் குறைய 1,00,000 சிங்களவர் புதிதாகக் குடியேறுவார்கள். தமிழ் ரூக்கு ஒதுக்கப்பட்டுள்ள 18,500 காணித்துண்டுகளில் ஏறக்குறைய 30,000 இந்தியத்தமிழர்களும், 50,000 வெளிமாகாணத் தமிழர்களும், 15,000 கிழக்கு மாகாணத் தமிழர்களும் குடியேறுவர். மூஸ்லிம்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்டுள்ள 7600 காணித் துண்டுகளில் விவசாயத்தைத் தொழிலாகக் கொண்ட 38,000 கிழக்கிலங்கை மூஸ்லிம்கள் மட்டுமே குடியேறுவது சாத்தியம்.

கல் ஓயா, கந்தளாய், அல்லை அபிவிருத்தித் திட்டங்களால் ஏற்பட்ட மாற்றங்கள் போல் கிழக்கு மாகாண சனத்தொகையில் உடனடியாக மாற்றங்கள் ஏற்படுவதைத் தவிர்க்க முடியாது. 1981 ஆம் ஆண்டின் குடிசன மதிப்புக்குப் பின் அம்பாரை மாவட்டத்தில் மட்டும் ஏறக்குறைய 40,000 சிங்களவர் புதிதாகக் குடியேறியதாகச் சூறப்படுவதையும் ஏற்றுக் கொண்டால், கிழக்கு மாகாணத்தின் இனவிகிதாசாரம் நிலையில் ஏறக்குறைய சிங்களவர் 35 சதவிகிதம், தமிழர் 40 சதவிகிதம், மூஸ்லிம்கள் 25 சதவிகிதம் என்ற நிலையில் மாற்றம் ஏற்படக் கூடிய சாத்தியக் கூறுகள் தென்படுகின்றன. இப்படியான நிலையில் அரசாங்கத்தின் பிரேரணைப்படி கிழக்கு மாகாணத்துக்கு ஒரு மாகாண சபை அமைத்துத் தேர்தல் நடைபெறும் போது முடிவு இப்போதைக்கு இருப்பதைவிட முற்றும் மாறுபட்டதாகவே அமையும். ய.என்.பி; எஸ்.எல்.எப்.பி; த.ஜ.வி.மு; இன்னும் மூஸ்லிம் அரசியற் கட்சிகள், சுயேச்சைக் குழுக்கள் என்ற அடிப்படையில் தேர்தலில் போட்டிகள் ஏற்படும். மற்ற இரு இனத்தவர்களையும் விட, வழக்கம் போல மூஸ்லிம்களே எல்லாக் கட்சிகளிலும், சுயேச்சைக் குழுக்களிலும் போட்டியிடுவார்கள். 25 சதவிகித வர்க்குகள் சில்லாங் கொட்டை திதறுவது போன்று திதறி மூஸ்லிம்கள் கிழக்கிலங்கையில் அரசியற் பலம் அற்றவர்களாகப் போவது தின்னனம். அத்தோடு எந்தவோர் இனத்தவர்களும் தனியாக மூன்றில் இரண்டு ஆசனங்களைப் பெற்று நிலையான ஆட்சி அமைப்பதும் சாத்தியமானதல்ல. ஆகவே கிழக்கு மாகாணத்திற்கு ஒரு கவன்சில் ஏற்பட்டு மூஸ்லிம்களின் 1981 ஆம் ஆண்டின் 33 சதவிகித இனவிகிதாசாரத்தையோ அல்லது அவர்களின் ஒன்றிணைந்த அரசியற் பலத்தையோ சந்தர்ப்பத்திற்கு ஏற்றவாறு உபயோகித்து இழந்த உரிமைகளை மீளப்பெற்று இலங்கையில் அங்கீகரிக்கப்பட்ட ஓர் இனமாகச் சுதந்திரமாகப் பாதுகாப்போடு வாழ்முடியும் என்பது நடைமுறைக்குச் சாத்தியமற்ற வெறும் கற்பனைக் கணவு.

தாங்கள் வாழும் பிரதேசங்களில் உள்ள பெரும்பான்மை இனத்தவரோடு ஐக்கியமாக ஒன்றிணைந்து வாழ்வதையே மூல்விம்கள் விரும்புகின்றனர். அந்தந்தப் பிரதேசப் பெரும்பான்மை இனத்தவர்களின் அபிலாசைகளையும் கொள்கைகளையும் அனுசரித்து நடக்கவேண்டியவர்கள். இதன்படி கிழக்கில் வாழும் மூல்விம்கள் தமிழர்களோடு கூட்டுச் சேர்வதுதான் நியாயம். கிழக்குமாகாண ஆட்சியில் தமிழர்களும் மூல்விம்களும் ஒன்று சேர்ந்தால் நாட்டின் பெரும்பான்மைச் சிங்கள ஆட்சியாளர்களும் சிங்களப் பகுதி மூல்விம் தலைவர்களும் கிழக்கிலங்கை மூல்விம்கள் மீது பெரும் அபாண்டத்தைச் சுமத்துவர். தமிழர் மூல்விம்கள் கூட்டுச் சேர்ந்த நிருவாகத்தில் கிழக்கில் வாழும் சிங்களவருக்கு ஏதும் பாதகம் ஏற்படுமாயின் அதனை ஆதாரமாக வைத்துச் சிங்களப்பகுதியில் சிதறுண்டு வாழும் மூல்விம்கள் சிங்களவர்களால் இம்சிக்கப்படவும் கூடும்.

அன்னமைக் காலங்களில் நடைபெறுவது போன்று முக்கியமான சந்தர்ப்பங்களில் சிங்களப்பகுதியில் உள்ள மூல்விம் தலைவர்கள் சிங்கள ஆட்சியாளரின் தூண்டுதலின் பேரில் கிழக்கிலங்கை மூல்விம்களுக்கு வெறும் ஆசைவார்த்தைகளைக் காட்டி, அறபுநாட்டு நன்கொடைகளை அரசியல் நோக்கங்களுக்காகத் தூர்ப்பிரயோகன் செய்து கிழக்கிலங்கை மூல்விம்களைத் தமிழரைக் கைவிட்டுச் சிங்களவரோடு கூட்டுச் சேரவைப்பார்களோயானால் கிழக்குமாகாணக் கவுண்சில் எந்த ஒரு தீர்மானத்தையும் நடைமுறைப் படுத்த முடியாமல் நிருவாகச் சிக்கலில் அகப்பட்டு நிரந்தரமாகச் சிங்களப் பேரினவாத மத்திய அரசாங்கத்தின் அதிகாரத்துக்குள் அடங்கிவிடும்.

தமிழர்கள் கண்ணீரும் செந்தீருஞ் சிந்தி, உடல் பொருள் ஆவி அனைத்தையும் தியாகன் செய்ததனால் சிறுபான்மை இனத்தவருக்குப் பகிர்ந்தளிக்கப்பட்ட அதிகாரங்களைக் கிழக்குமாகாணக் கவுண்சில் மூலம் ஏற்று அவர்களின் இழப்பை ஓரளவுக்கேனும் ஈடுசெய்வதற்கு மூல்விம்கள் முட்டுக்கட்டையாக இருப்பார்களோயானால் நிச்சயம் கிழக்குமாகாணத்தில் தமிழர் மூல்விம்கள் பகைமையும் கலவரமும் நிரந்தரமாகிவிடும். இதனால் கிழக்கிலங்கையின் பொருளாதாரம், பாதுகாப்பு, போக்குவரத்து எல்லாம் மிக மோசமாகப் பாதிக்கப்பட்டு இங்குள்ள மூல்விம்கள் கூட்டம் கூட்டமாகச் சென்று சிங்களப்பகுதி மூல்விம்களிடம் பிச்சை எடுக்கவேண்டிய நிரப்பந்தம் ஏற்படும். சிங்களப்பேரின வாத மத்திய அரசாங்கத்துக்கு கிழக்குமாகாண மூல்விம்களின் சகல உரிமைகளையும் தனித்துவத்தையும் தாரை வார்த்துக்கொடுத்துப் பாதுகாப்புக்காகத் துப்பாக்கிகளையும், கொமாண்

டோக்களையும் யாசிக்க நேரிடும். இதனால் கிழக்கு மாகாணத்தில் மூஸ்லிம்களும் தமிழர்களும் நிரந்தரமாகச் சிங்கள இராணுவத் தனரால் ஆக்கிரமிக்கப்பட்டு இறுதியில் எல்லாமே பறிபோய் விடும். இதைத்தான் சிங்களவரும் அவர்களுக்கு வால்பிடிக்கும் தமிழ், மூஸ்லிம் தலைவர்களும் அதிகம் விரும்புகின்றனர். இப்படி யான பயங்கரத்தையும் பாதுகாப்பற்ற நிலையையும் ஏற்படுத்தக் கூடிய கிழக்கு மாகாணசபை இங்குள்ளவர்களுக்கு எந்தவகை விலும் உகந்ததல்ல.

கிழக்கு மாகாணத்துக்குத் தனியான ஒரு மாகாண சபை ஏற்படுவதால் எதிர்காலத்தில் ஏற்படக்கூடிய இன்னல்களையும் ஏமாற்றங்களையும் நன்குணர்ந்த தமிழர் தமது இனப்பாதுகாப் புக்கும் எதிர்காலச் சுபீட்சத்துக்கும் ஓரளவேனும் உத்தரவாதம் கொடுக்கக்கூடிய வடக்கும் கிழக்கும் ஒன்றிணைந்த மாநில சபை அமைவதையே தனிநாட்டுக் கோரிக்கையைக் கைவிடக்கூடிய ஆக்குறைந்த பட்ச, மாற்று யோசனை எனக்கருதுகின்றனர். கிழக்கு மாகாணத்துக்குத் தனி மாகாண சபை ஏற்படுவதை முற்றுக ஆட்சேபிக்கின்றனர்.

1981ஆம் ஆண்டுக் கணக்கெடுப்புப்படி கிழக்கு மாகாணத்தில் ஏறக்குறைய 2,37,000 சிங்களவர்கள் வாழ்கின்றனர். அதற்குப் பின் சிங்கள ஆட்சியாளரின் தந்திரோபாயங்களினால் கள்ளத்தன மாக்குடியேறியவர்களும், துரித மாவலித் திட்டப்படி விரைவில் குடியேறுபவர்களையும் கூட்டு மொத்தமாகச் சேர்த்துக் கொண்டால் ஏறக்குறைய 3,50,000 சிங்களவர், இலங்கையில் 74 சதவிகிதப் பெரும்பான்மையைச் சேர்ந்தவர்கள் கிழக்கு மாகாணத்தில் வசிப்பர். இவர்களது தாய் மொழியான சிங்கள மொழியே முழு இலங்கையின் உத்தியோக ஆட்சி மொழி. இவர்களின் மதமான பெளத்தமே இந்நாட்டின் பெரும் மதிப் புக்குரிய தேசிய மதம். கிழக்கு மாகாணத்தில் உள்ள பெருந்தொகையான சிங்களவர் போன்று வேறு எந்த மாகாணத்திலும் மற்றச் சிறுபான்மையினர் வசிக்கவில்லை.

சிங்களத்தில் நிருவாகம் நடைபெறுவதையும், சிங்களவர் வாழும் பகுதியில் நிருவாக நிலையம் அமைவதையும், சிங்கள வரே முதலாந்தரப் பெரும்பான்மையாக மதிக்கப்படுவதை யுமே ஏனைய சிங்களவர் விரும்புவதுபோல் கிழக்கு மாகாணத்தில் வாழும் சிங்களவரும் விரும்புவர். அரசியற்சட்டப்படி கிழக்கு மாகாண நிருவாகம் தமிழில் நடைபெறுவதும், நிருவாக நிலையம் தமிழ் பேசும் பகுதியில் அமைவதையும், சிங்களவர் இரண்டாந்தர மூன்றாந்தரப் பிரஜைகளாகச் சிறுபான்மையினத்

தவரால் மதிக்கப்படுவதையும் 3,50,000 சிங்களவர், விசேஷமாகப் புதிதாக இங்கு குடியேறிய ஏறக்குறைய 2,50,000 சிங்களவர் ஏற்றுக்கொள்ளமாட்டார்கள். இவர்கள் அயல் மாகாணத்தில் உள்ள தம்மினத்தவரோடு சேர்ந்து சமமான உரிமைகளையும் விசேஷ சலுகைகளைப் பெறுவதையுமே பெரிதும் விரும்புவர். இப் படியான விருப்பத்தின் பேரில்தான் அம்பாரைக் கச்சேரி ஏற்படுவதற்கு முன் பிந்தணப்பத்துச் சிங்களர் ஊவா மாகாணத்தோடு இனைந்து மொணருகளைக் கச்சேரியால் நிருவகிக்கப்பட்டனர்.

ஆகவே கூட்டு மொத்தத்தில் கிழக்கு மாகாணத்துக்கு அந்தியரால் ஏற்படுத்தப்பட்ட இன்றுள்ள எல்லைகளை உள்ளடக்கிய ஒரு தனி மாகாணசபை ஏற்படுவதை கிழக்கு மாகாணத்தில் உள்ள எவரும் ஏற்றுக்கொள்ளமாட்டார்கள். ஏற்றுக்கொள்ள வும் கூடாது.

கிழக்கெலங்கையில்
முஸ்லிம்களுக்கான
தனி மாகாண அமைப்பு

இலங்கையில் முஸ்லிம்களும் அங்கீரிக்கப்பட்டுவெந்துள்ள ஒரு இனக் குழுவாகும். எனவே, முஸ்லிம்களுக்கென்று ஒரு தனி யான மாகாண சபையைப் பெறுவது அவர்களுக்குள் பிறப்புரி மையாகும். ஏனைய இரண்டு பெரிய இனக் குழுக்களுக்கு கிடைப் பதுபோல, இனர்தியிலான அதிகாரப் பரவலாக்கத்தின் கீழ் அதிகாரத்தைப் பங்கிட்டுக் கொள்வதற்காக போதுமான பெரும் பான்மையாக முஸ்லிம்கள் செறிந்துவாழும் ஒரு பிரதேசத்தில் ஒரு மாகாணசபை அமைக்கப்பட்டுவேண்டும்.

இவ்வாறு பிரேரிக்கப்படும் முஸ்லிம் மாகாண சபையானது கிழக்கு மாகாணத்தில் உருவாக்கப்பட முடியும். முஸ்லிம்கள் அதி பெரும்பான்மையாக வாழும் கல்முனை, சம்மாநத்துறை பொத்துவில் ஆகிய ஸ்ரூபு தேர்தற் தொகுதிகளையும், வெவகம் பற்று தெற்கின் ஞஞ்சிய பகுதியையும் அடிப்படையாகக்கொண்டு முஸ்லிம் மாகாணசபை அமைய வேண்டும்.

தற்போதைய அம்பாரை மாவட்டத்தில் 900 சதுரமைல் பரப்பை அடிப்படையாகக் கொண்டு காத்தான்குடி, ஏறைஞர், வாழைச்சேனை, ஒட்டமாவடி, முதூர், கிண்ணியா, தம்பலகாமம் ஆகிய முஸ்லிம் பகுதிகளை உள்ளடக்கிய ஒரு பிரதேசமே முஸ்லிம்களுக்கான மாகாண சபைப் பகுதியாகும்.

✓ மேலும், வடமாகாணத்தின் தமிழ்ப் பகுதிகளோடு கிழக்கு மாகாணத்தின் தமிழ்ப் பகுதிகளும் இணைக்கப்படக்கூடியதான் ஒரு நிலைமை ஏற்படும் சந்தர்ப்பத்தில், மேற்சொன்ன முஸ்லிம் களுக்கான மாகாண சபையானது, வடமாகாணத்திலுள்ள முசலி, எருக்கலம்பிட்டி ஆகிய முஸ்லிம் பகுதிகளையும் உள்ளடக்கக் கூடிய வாய்ப்பும் கொண்டிருத்தல் வேண்டும்.

✓ மேற்சொன்ன ஒரே நிலத்தொடர்பில்லாத முஸ்லிம் பகுதி களைத்தும் இனர்தியிலமைந்த உபஅரசாங்க அதிபர் பிரிவுப் பிரதேச சபைகளாக முதலில் உருமாற்றம் கொள்ளவேண்டும்.

✓ இந்த நிலைமையில், தமிழ் பேசும் பிராந்தியத்தில் வாழும் மொத்த 3,72,005 முஸ்லிம் குடிசனத் தொகையின் 85 நூற்று வீதத்தையோ அல்லது சமார் 3,15,000 முஸ்லிம்களையே, இந்த முஸ்லிம்களுக்கான மாகாணசபை உள்ளடக்கும். அத் தோடு அச்சபையின் ஆதிக்கத்தின் கீழ் கிட்டத்தட்ட 60,000 தமிழர்களும் 40,000 சிங்களவர்களும் அடங்குவர்.

ஒரே நிலத்தொடர்பில்லாத பகுதிகளை நிர்வகிக்கும் பிரச் சினையானது பகிரங்கப்படுத்தப்பட்டுள்ள அளவுக்கு அசாத்திய மான ஒன்றல்ல. உதாரணத்துக்கு: பழைய பிரெஞ்சு ஆதிக்கத் திலிருந்த இந்தியப் பாண்டிச்சேரியின் பகுதிகள் கேரளா, தமிழ்நாடு, ஆந்திரப் பிரதேசம் ஆகிய மூன்று மாநிலங்களுள் அடக்கமாகி இருக்கின்றன. இந்த மூன்று மாநிலங்களும் தனித்தனியான வெவ்வேறு மாநிலங்களாக நிர்வகிக்கப்படுவதுடன் மூன்று வெவ்வேறு கிமாழியை உடையன. ஆனால், இலங்கையிலோ, தமிழ்பேசும் பிராந்தியங்களில் வாழும் சகல முஸ்லிம்களும் தமிழையே ஒரே மொழியாகப் பேசுவதுடன், நிலம், மொழி. பொருளாதாரம், தொழில்வாய்ப்பு போன்ற விடயங்களில் பொதுவான முறையிடுகளையும் கொண்டவர்களாய் உள்ளனர்.

ஆதலால், முஸ்லிம்கள் முன்வைக்கும் பிரேரணையானது, இந்தியாவில் உள்ளதைப்போன்ற ஒரே நிலத்தொடர்பில்லாத மாநிலமொன்றின் நிர்வாக அமைப்பையொத்த ஒரு சமாந்தரமான மாகாண சபையாகும்.

தனி அரசுக் கோரிக்கைக்குப் பிரதியீடாகும் மாற்றுவழி

இலங்கை முஸ்லிம்கள் நாட்டுப் பிரிவினையையும், பயங்கரவாதத்தையும் விரும்பவில்லை. ஆயினும், தமிழர்களின் அபிலா ஷஷ்களைத் திருப்திப்படுத்துமாளவிலான மாற்றுவழியொன்றினைப் பிரதியீடு செய்து தற்போதுள்ள பினக்குக்கான அர்த்தமுள்ள-

அரசியல் தீர்வொன்றை நடைமுறைப்படுத்த வேண்டியதன் அவசியத்தை முஸ்லிம்கள் உணர்கின்றனர்.

நாட்டிலுள்ள நிலமையையும், இனப்பிரச்சினைகளையும் சீர்தாக் கிப் பார்த்தபின் நாம் பெற்றுள்ள முடிவு என்னவெனில் ஒற்றையாட்சியின் கீழ் தாப்படக்கூடிய பதிலான் மாற்றீடாக இருக்கக்கூடிய ஒன்று 1981ன் குடிசன மதிப்பீட்டை அடிப்படையாகக் கொண்டு கிழக்கு மாகாணத்திலுள்ள இன விகிதாசாரத்திற்கேற்ப கிழக்கு மாகாணத்தின் நிலப்பரப்பு வரையறை செய்யப்படவேண்டுமென்பதே.

Y கிழக்கு மாகாணத்தின் மொத்த விஸ்தீரணம் 3,839 சதுர மைலாகும். இதில் இங்கு 25 சதவீதமாக உள்ள சிங்களவர்களுக்கு 960 சதுரமைல் பரப்பும், 42 சதவீதமாக உள்ள தமிழருக்கு 1,612 சதுரமைல் பரப்பும், 33 சதவீதமான முஸ்லிம்களுக்கு 1,267 சதுரமைல் நிலப்பரப்பும் கிடைக்கவேண்டும்.

அம்பாரை மாவட்டத்திலுள்ள பிந்தெனப்பற்று வடக்கும், தெற்கும், வெவகம்பற்று வடக்கும் சேர்ந்த 880 சதுரமைல் பரப்புடன் திருகோணமலை மாவட்டத்தில் அதிபெரும்பான மையாக சிங்களவர்கள் வாழும் சேருவிலைத் தொகுதியிலிருந்து பொருத்தமானவகையில் 80 சதுரமைல் பரப்பையும் இனைத்து மொத்தமாகும் 960 சதுரமைல் நிலப்பரப்பு கிழக்கு மாகாணத்தின் சிங்களப் பிரிவை உண்டாக்கவேண்டும்.

X அம்பாரை மாவட்டத்தில் கல்முனை, சம்மாந்துறை, பொத்துவில் ஆகிய தேர்தற் தொகுதிகளை உள்ளடக்கிய 895 சதுரமைல் பரப்புடைய பகுதியுடன், மட்டக்களப்பு, திருகோணமலை மாவட்டங்களிலுள்ளவையும் சுமார் 372 சதுரமைல் பரப்புடையதுமான காத்தான்குடி, ஏற்றுவர், வாழைச்சேனை, ஓட்டமாவடி, முதூர், கிண்ணியா, தம்பலகாமம் ஆகியவற்றின் பிரதேசசபை எல்லைகளை உள்ளடக்கிய பகுதிகளையும் இனைத்து 1,267 சதுரமைல் மொத்த விஸ்தீரணமுடைய பகுதி கிழக்கு மாகாணத்தின் முஸ்லிம் பிரிவாகக் கொள்ளப்படவேண்டும்.

மட்டக்களப்பு, திருகோணமலை மாவட்டங்களில் எஞ்சியுள்ள 1,612 சதுரமைல் நிலப்பரப்பு கிழக்கு மாகாணத்தின் தமிழ்ப் பிரிவாக அமைதல்வேண்டும்.

அன்மைய அரசியற் கட்சிகளின் மாநாட்டில் அரசாங்கத் தால் முன்வைக்கப்பட்ட பிரேரணைகளின் இம் பந்தியிற் சொல் லப்பட்ட அரசாங்கத்துக்குள்ள மாகாண எல்லைகளை மாற்றும்

அதிகாரத்தைப் பிரயோகித்து மேற்காட்டிய 960 சதுரமைல் பரப்புடைய சிங்களப் பிரிவின் பகுதிகளை பொருத்தமாகும் வகையில் ஊவா மாகாணத்தோடும், வடமத்திய மாகாணத்தோடும் இணைத்து மாற்றமுடியும்.

தமிழ்ப்பிரிவின் 1,612 சதுரமைல் பரப்பும் வடமாகாணத்தோடு இணைக்கப்பட்டு 'வட கிழக்கு மாகாணம்' ஒன்று உருவாக்கப்பட வேண்டும். மூஸ்லிம் பிரிவின் 1,267 சதுரமைல் நிலப்பரப்பு கிழக்கு மாகாணமாக எஞ்சி மூஸ்லிம்களுக்கான மாகாண கபையை ஆக்க வேண்டும்.

இவ்வாறு செய்வதனால் மாகாணங்களின் தொகை மாற்ற மடையாது ஒன்பது ஆகவே இருக்கும். அத்தோடு கிழக்கு மாகாணத்தில் தற்போதுள்ள மூன்று பெரிய இனக் குழுக்களும், இன்றீதியிலான அதிகாரப் பரவலாக்கத்தின் கீழ் தத்தமக்குரிய அதிகாரப் பங்கீட்டினைப் பெற்றுக்கொள்ள முடியும்.

$$\begin{array}{r}
 161.140 \\
 76.56 \\
 41.339 \\
 881 \\
 \hline
 279926
 \end{array}$$

895
 372

அதிகாரப் பகிர்வுக்கான பிரிவுகள்
 சிறுபாள்மை இனத்தவரின்
 தனித்துவத்தைப் பாதுகாக்கக்கூடியனவாக
 அமைய வேண்டும்

கிழக்கு மாகாணத்தில் இனரீதியான மூன்று மாகாணங்களை ஏற்படுத்துவது சம்பந்தமாக அரசாங்கத்தால் அச்சிடப்பட்டு வெளிவந்த வரைபடத்தில் மூஸ்லிம்களுக்கு நியாயப்படி உரித்தான காணிகளும் நிலபுலன்களும் சேர்த்துக் கொள்ளப்படவில்லை. இப்படத்தில் காண்பிக்கப்பட்டுள்ள உப அரசாங்க அதிபர் பிரிவுகளும் கிராம சேவகர் பிரிவுகளும் கிழக்கு மாகாணத்தில் மூஸ்லிம்களுக்கு இழைக்கப்பட்டுள்ள அநீதியை அப்பட்டமாக எடுத்துக் காட்டுகின்றன. உண்மையான நிலையை மறைத்து மக்களிடையே தவறான கருத்தை ஏற்படுத்தக் கூடியனவாக இருப்பதால் அந்த வரைபடங்களைப் பின்வரும் கருத்துக்களோடு ஒப்பிட்டு நோக்குவது அத்தியாவசியமாகும்.

(அ) கிழக்கு மாகாணத்தில் 1921 ஆம் ஆண்டு சிங்களவரின் சனத்தொகை நான்கு சதவீகதம் மட்டுமே. திட்டமிட்ட சிங்களக் குடியேற்றத்தாலும் பேரினவாத ஆட்சியாளரின் அனுசரணையோடு கள்ளத்தனமாகக் குடியேற்றியவர்களின் எண்ணிக்கையோடும் கூட்டுமொத்தமாக 1981 ஆம் ஆண்டுக் கணக்குப்படி கிழக்கு மாகாணத்தில் சிங்களவரின் குடிசன விகிதாசாரம் 24 ஆக அதிகரித்துள்ளது. பாரம்பரிய மூஸ்லிம், தமிழ் பகுதிகளில் முதலில் சிங்களவரைக் குடியேற்றிவிட்டு அதன் பின்னர் தமக்குள்ள ஆட்சி அதிகாரத்தை உபயோகித்து அப்பகுதிகளைச் சிங்கள உப அரசாங்க

அதிபர் பிரிவுகளாகவும் கிராமசேவையாளர் பிரிவுகளாகவும் எல்லையிட்டு இறுதியில் அரசு திணைக்களங்கள் மூலம் வரைபடங்களைத் தயாரித்துப் பேரின ஆட்சியாளர்கள் எல்லோரையும் ஏமாற்றுகின்றனர்.

(ஆ) திருகோணமலை மாவட்டத்தில் 1971 ஆம் ஆண்டுக் கணக்குப்படி தமிழர் 39% முஸ்லிம்கள் 33% சிங்களவர் 28%. ஆனால் 1976 ஆம் ஆண்டுத் தேர்தல் தொகுதி நிர்ணய ஆணைக்குழு இங்கு புதிதாகக் குடியேறிய சிங்களவருக்காக 700 சதுர மைலுக்கும் கூடுதலான நிலப்பரப்பை உள்ளடக்கிய சேருவல என்னும் தேர்தற் தொகுதியை ஏற்படுத்தியது. 1048 சதுரமைல் பரப்புள்ள திருகோணமலை மாவட்டத்தில் 24% சிங்களவர் 70% காணியை ஆக்கிரமித்துக்கொண்டனர். 76% தமிழருக்கும் முஸ்லிம்களுக்கும் மிஞ்சியது ஆக 348 சதுர மைல் காணிமட்டுமே. அம்பாரை மாவட்டத்தில் 1971 ஆம் ஆண்டுக் கணக்குப்படி முஸ்லிம்கள் 47% சிங்களவர் 30% தமிழர் 23%. கல்லூராத் திட்டத்தின்கீழ் புதிதாகக் குடியேறிய சிங்களவருக்கு 1976 ஆம் ஆண்டு அமைக்கப்பட்ட அம்பாரைத் தொகுதியின் விஸ்தீரணம் ஏறக்குறைய 880 சதுரமைல். அம்பாரை மாவட்டத்தின் மொத்தப் பரப்பு 1775 சதுரமைல். இங்கு சிங்களவர் அதிகப்படியாக வரக்கூடிய வகையில் ஏற்படுத்தப்பட்ட லஹாகலை, தமிழை A.G.A. பிரிவுகள் - விஸ்தீரணம் 370 -கூட்டு. மொத்தமாக எடுத்துக்கொண்டால் 1981 ஆம் ஆண்டுக் கணக்குப்படி 36% சிங்களவர் - ஏறக்குறைய 1250 சதுரமைல் - 70% காணியைப் பெறக்கூடியதாக எல்லைகள் மாற்றியமைக்கப்பட்டுள்ளன. பேரினவாதிகள் இலங்கையில் சிறுபான்மையினரின் உரிமைகளைச் சூறையாடியுள்ளனர் என்பதற்கு இது ஒரு தகுந்த எடுத்துக்காட்டு.

(இ) பழைய D.R.O. பிரிவு முறைப்படி இன்றைய அம்பாரை மாவட்டமும் மட்டக்களப்பு மாவட்டமும் ஓன்றிணைந்த மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில் முஸ்லிம்கள் பெரும்பான்மையான பாணமைப்பத்து, அக்கரைப்பத்து, சம்மாந்துரைப்பத்து, சுரவாகு நிந்த ஐர்பத்து என்னும் நான்கு பிரிவுகளும், தமிழர்கள் அதிகப்படியான கோரூலைப்பத்து, ஏறுவூர்பத்து, மண்முனை மேற்குப்பத்து, மண்முனை எருவில் போரதீவுப்பத்து என்னும் நான்கு பிரிவுகளும், சிங்களவர் அதிகப்படியான பிந்தணைப்பத்து, வெவகம்பத்து எனும் இரு பிரிவுகளும் இருந்தன.

(ஈ) திருகோணமலை மாவட்டத்தில் கட்டுக்களம்பத்து கிழக்கு, நகரமும் கிறவட்டும், என்னும் இரு பிரிவுகளில் தமிழர்கள் அதிகப்படியாகவும், கிண்ணையாப் பிரிவு, கொட்டியார்பத்து என்னும்

இரு பிரிவுகளில் மூஸ்லிம்கள் அதிகப்படியாகவும் கந்தளாய்பிரிவு, கட்டுக்குளம் பத்து மேற்கு என்னும் இருபிரிவுகளில் சிங்களவர் அதிகப்படியாகவும் இருந்தனர்.

(ஒ) சுதந்திரத்திற்குப் பின் D.R.O. பிரிவுகள் உபஅரசாங்க அதிபர்கள் பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்பட்ட போது மூஸ்லிம் பிரிவுகள் பெரும்பாலும் மூஸ்லிம்கள் குடியிருக்கும் பகுதிகளுக்கு மட்டுமே மட்டுப்படுத்தப்பட்டன. பெரும்பகுதி அரசாங்க பூமியும், நீர்நிலைகளும் சிங்கள, தமிழ் பெரும்பான்மை நிருவாகப் பிரிவுகளுக்குள்ளாக்கப்பட்டு மூஸ்லிம்கள் உரிமைகள் புறக்கணிக்கப்பட்டுள்ளன.

(ஊ) முன்பிருந்த மூஸ்லிம் பெரும்பான்மையான பாணமைப் பத்து D.R.O. பிரிவு - 472 சதுர மைல் - சிங்களவர் அதிகப்படியான லஹாகலை A.G.A. பிரிவாகவும், மூஸ்லிம் அதிகப்படியனா பொத்துவில் A.G.A. பிரிவாகவும் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. 19,831 சனத்தொகையைக் கொண்ட மூஸ்லிம் A.G.A. பிரிவுக்கு 103.9 சதுரமைல் நிலப்பரப்பும், 7085 சனத்தொகையைக் கொண்ட சிங்கள A.G.A. பிரிவுக்கு 368.2 சதுர மைல் நிலப்பரப்பும் என்ற ரீதியில் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. முன்பிருந்த சம்மாந்துறை D.R.O. பிரிவு இன்றுள்ள ஹாடி கல்வி நிலையத்துக்கும் அப்பால் இருந்து அம்பாரைக் குளத்தையும், அம்பாரை நகரத்தையும் உள்ளடக்கிய ஒன்று பெரும் நிலப்பரப்பு. இதிலிருந்து ஏறக்குறைய 50 சதுர மைல் காணி அபகரிக்கப்பட்டு வேவகம்பத்து வடக்கு - உக்கீ சிங்கள A.G.A. பிரிவுடன் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. சிங்களவேவகம்பத்து சனத்தொகை 65,815 விஸ்தீரணம் 259.9 சதுர மைல், சம்மாந்துறை மூஸ்லிம் A.G.A. பிரிவு சனத்தொகை 40,704 பரப்பு ஆக 99.1 சதுர மைல் மட்டுமே.

(எ) மூஸ்லிம்களைப் போலவே, கிழக்கு மாகாணத்தில் தமிழரும், சிங்களவரும் கரையோரப் பகுதிகளிலும் பிரதான பாதை ஓரங்களிலும் உள்ள மேட்டு நிலப்பகுதிகளில் தான் கூட்டம் கூட்ட மாகக் குடியிருக்கின்றனர். தமிழர், மூஸ்லிம்கள், சிங்களவர் எல் லோரினதும் விவசாயக் காணிகளும் கால்நடை மேய்ச்சல் தரை களும் மீன்பிடித்தொழில் நீர்நிலைகளும் வசிப்பிடங்களைவிட்டும் பிரிந்து வெவ்வேறு இடங்களில்தான் அமைந்துள்ளன. இதனால் தான் தற்போதுள்ள A.G.A. பிரிவுகள் அவ்வப் பிரிவுகளில் உள்ள சனத்தொகைக்கு ஏற்றவாறு அமையவில்லை. லஹாகலை A.G.A. பிரிவில் உள்ள காணியையும் சனத்தொகை ரீதியாக ஒப்பிடும்போது சிங்களவர் மூஸ்லிமைவிட 208 மடங்கு கூடுதலான காணியைப் பெற்றுள்

ளார்கள். அம்பாரை மாவட்டத்தில் முஸ்லிம் A.G.A. பிரிவுகளுக்கானசனத்தொகையோடு இங்குள்ள காணிகளையும் சிங்கள A.G.A. பிரிவுக்கான சனத்தொகையோடு அங்குள்ள காணிகளோடும் ஒப்பிடுகையில் சிங்களவர் 13 மடங்கு கூடுதலான காணியைப் பெற்றுள்ளார்கள்.

(ஏ) மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில் 1981 ஆம் ஆண்டுக்கணக்குப் படி ஏறக்குறைய 28,000 முஸ்லிம்கள் காத்தான்குடியிலும், 20,000 க்கும் கூடுதலான முஸ்லிம்கள் ஏற்றுவீரிலும் கிட்டத்தட்ட 27,000 முஸ்லிம்கள் வாழைச்சேனை, ஓட்டமாவடியிலும் வாழ்கின்றனர். இவர்கள் அனைவரும் விவசாயிகள். இவர்களுடைய விவசாயக்காணிகள் கால்நடைகளின் மேச்சல் நிலங்கள் மீன்பிடி நீர்நிலைகள் யாவும் இம்மாவட்டத்தில்தான் உண்டு. ஆனால் இற்றைவரை மற்ற இன மக்களுக்கு இருப்பது போன்று முஸ்லிம்களின் வசிப்பிடங்களையும் தொழிற்துறை நிலங்களையும் உள்ளடக்கிய A.G.A. பிரிவு எதுவும் ஏற்படுத்தப்படவில்லை. ஆனால் அம்பாரை மாவட்டத்தில் அக்கரைப்பற்று முஸ்லிம் D.R.O. பிரிவில் உள்ள திருக்கோயிலில் 15,000 தமிழருக்கும், அக்கரைப்பற்றில் உள்ள 13,000 தமிழருக்கும் பாணமைப்பற்று D.R.O. பிரிவில் ஸஹாகலையில் உள்ள 6500 சிங்களவருக்கும், மட்டக்களட்டு மாவட்டத்தில் கோரூலைப்பற்றில் உள்ள 11,000 தமிழருக்கும், திருக்கோணமலை மாவட்டத்தில் கொட்டியார்பத்து (சேருவாவில)யில் உள்ள 12,000 சிங்களவருக்கும், மொறவெவாவில் உள்ள 5,000 சிங்களவருக்கும் கோமரன் கடுவலவில் உள்ள 2,000 சிங்களவருக்கும் தனித்தனி A.G.A. பிரிவுகளும் கிராமசேவைப் பிரிவுகளும் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

(ஐ) A.G.A. கிராம சேவையாளர்கள் பிரிவுகளுக்கான நிலப் பரப்பும், எல்லைகளும், நிர்ணயிக்கப்பட்டபோது முஸ்லிம்கள் நலன்கள் பெரிதும் புறக்கணிக்கப்பட்டுள்ளன. அதிகாரப் பகிரவுக்கான இனரீதி A.G.A. பிரதேசிய சபைகள் ஏற்படுத்தும்போது அவ்வப்பிரிவுகளில் உள்ள சனத்தொகைக்கேற்ப நிலப்பரப்பும் ஒதுக்கப்பட வேண்டியது இன்றியமையாததாகும்.

(ஓ) இனப்பிரச்சினை சம்பந்தமாகத் திம்புவில் நடைபெற்ற பேசுசவார்த்தையின்போது பதினெட்டடு சதவிகித (18%) தமிழ் மக்கள் இலங்கையின் முப்பது சதவிகித (30%) நிலப்பரப்பைக்கொண்ட வடக்குக் கிழக்கு மாகாணங்களைத் தமிழ் தாயகமாகக் கோருவது நீதிநியாயத்திற்கு முரண்ணதென்று சிங்களப் பிரதிநிதிகள் வலியுறுத்தி தமிழர் கோரிக்கையை நிராகரித்தனர். இந்த நீதிநியாய அடிப்படையில் அம்பாரை மாவட்ட 36% சிங்களவர் இங்குள்ள

66% காணிகளையும் திருகோணமலை மாவட்டத்தில் 34% சிங்கள வர் இங்குள்ள 70% காணிகளையும் அபகரித்துக்கொள்வதை எப்படி ஏற்றுக்கொள்ள முடியும்? இவ்வாரே 72% தமிழர் மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில் உள்ள சகல காணிகளுக்கும் உரிமை கோருவது எந்த வகையிலும் நியாயமாகாது.

(இ) கிழக்கு மாகாணத்தில் உள்ள 3,839 சதுர மைல் நிலப்பரப்பை 1981ஆம் ஆண்டுக் குடிசன விகிதாசாரப்படி தமிழருக்கு 42% - 1612 சதுரமைல், முஸ்லிம்களுக்கு 33% - 1267 சதுரமைல் சிங்களவருக்கு 25% - 960 சதுரமைல் என்ற ரீதியில் பகிர்ந்து கொள்வதே நிரந்தர சமாதானத்துக்கு நியாயமான தீர்வாக அமையும்.

முஸ்லிம்களுக்கு கிழக்கிலங்கையில் வேண்டியதெல்லாம் பாதுகாப்புள்ள வசிப்பிடம், சுதந்திரமான தொழிற்துறைகளுக்கு நியாயப்படி உரித்துள்ள காணி, அரசியல் சுயநிர்ணய உரிமைகளுக்குப் பாதுகாப்பு, தாய் மொழியில் நிர்வாகம், மார்க்க கலாசார நடவடிக்கைகளுக்குச் சுதந்திரம், அரசியல் அதிகாரப் பகிர்வில் சிங்களவர், தமிழர் போன்ற முஸ்லிம்களும் பங்குகொண்டு ஆட்சி அதிகாரத்தைச் சகல மட்டத்திலும் அனுபவிக்கக்கூடிய நிரந்தர வாய்ப்பு.

இலங்கை ஒற்றையாட்சியின் கீழ் சிங்களவர் தமிழர் முஸ்லிம் கள் ஒற்றுமையாக வாழவேண்டுமானால், நீதி, நியாயம், சமத்துவம் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் ஆட்சி அதிகாரங்கள் பரவலாக்கப்படவேண்டும். ஒரு இனம் மற்ற இனத்தை அடக்கி ஒடுக்க முற்படக்கூடாது. வெறும் நிருவாகப் பிரிவுகளாக இற்றைவரை இருந்து வந்த மாகாணம், மாவாட்டம், உப அரசாங்க அதிபர் பிரிவு கிராமசேவையாளர் பிரிவுகள் அனைத்தும் (இன்றிய பகிர்ந்தளிக்கப்படும்) ஆட்சி அதிகாரப் பிரிவுகளாகவும், பிரசேச நாடாளுமன்றப் பிரிவுகளாகவும் விரைவில் மாறுப்போகின்றன. ஆகவே, அதிகாரப் பகிர்வுக்கான பிரிவுகள் இன உரிமைகளையும், தனித்துவத்தையும் பேணிப் பாதுகாக்கக்கூடியனவாக அமைய வேண்டியது இன்றியமையாத தேவையாகும்.

அதிகாரப் பகிர்வுக்கான
 அரசாங்க ஆலோசனைகளும்
 முஸ்லிம்களின் நிலைப்பாடும்

இலங்கையின் அரசியல் வரலாற்றில் முதற்தடவையாக சிறு பான்மையினருக்கு ஆட்சி அதிகாரம் பகிர்ந்து கொடுக்கப் படுவதற்கான பேச்சுவார் தத்தைகள் மிக முழுமூரமாக நடைபெற்று வருகிறது. இந்த அரிய சந்தர்ப்பத்தை முஸ்லிம்கள் தவறவிடக் கூடாது.

சிங்களவர், தமிழர் சோனகர்—இலங்கையின் பழம்பெரும் முக்கிய மூன்று இனத்தவர்கள். மற்ற இரு இனத்தவர்போன்று சோனகரும்—முஸ்லிம்களும் மாகாண மட்டத்தில் ஆட்சி அதிகாரத்தைப் பகிர்ந்து கொள்ள முஸ்லிம் பெரும்பான்மையான மாகாணம் ஒன்று இலங்கையில் ஏற்படுத்த வேண்டியது ஒரு முக்கிய தேவையாகும். அந்தத் தேவையைப் பூர்த்தி செய்வதற்காக முன் ஏற்கனவே விபரிக்கப்பட்டுள்ள முஸ்லிம் மாகாணக் கோரிக்கையை அகில இலங்கை முஸ்லிம் லீக், சிறிலங்கா முஸ்லிம் கவுண்சில், கிழக்கிலங்கை முஸ்லிம் முன்னணி, சிறிலங்கா முஸ்லிம் காங்கிரஸ், அம்பாரை மாவட்டப் பள்ளிவாசல்கள் சம்மேளனம், காத்தான்குடி பள்ளிவாசல், முஸ்லிம் திறுவனங்கள் சம்மேளனம், ஏறௌர் முஸ்லிம் புனர்வாழ்வுச்சபை, மற்றும் முஸ்லிம் இளைஞர் பேரவை, முஸ்லிம் லீக் வாலிப முன்னணி ஆகிய முக்கிய இயக்கங்களும், கிழக்கிலங்கை முஸ்லிம் பாராளுமன்ற அங்கத்தவர் ஜவரும் ஏகமனதாக ஏற்றுக்கொண்டு, ஆட்சியாளர் முன்வைத்துள்ளனர்.

இதுசம்பந்தமாக 1986 ஆம் ஆண்டு நவம்பர் மாதம் பெங்களூர் பேச்சுவார்த்தையின் போது இலங்கைத் தரப்பினரால் தெரிவிக் கப்பட்ட சிபாரிசுகளில் பின்வருமாறு குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

“10.2 மாகாண சபைகள் தொடர்பாக - கிழக்கு மாகாணத்திற் கென மூன்று மாகாண சபைகள் உருவாக்கப்பட வேண்டும். மூன்று மாகாண சபைகள் என்பன - தமிழ் மக்களுக்கு ஒன்றும் சிங்கள மக்களுக்கு ஒன்றும், மூஸ்லிம் மக்களுக்கு ஒன்றுமாகும். இம்மூன்று மாகாண சபைகளையும் தாபிக்கும் நோக்கத்துக்காக எல்லைவரையறைக்குழு/ஆணைக்குழு ஒன்று இரண்டு வாரங்களுக்குள் ஜனதிபதியினால் நியமிக்கப்படுத்தவல் வேண்டும். குழு/ஆணைக்குழுவானது, இம்மூன்று உத்தேசிக் கப்பட்ட மாகாண சபைகளுக்குமான எல்லைகளைக் குறிக் கையில், இம்மூன்று சமூகத்தவர்களதும் அபிலாசைகளைக் கவனத்தில் எடுத்துக் கொள்ளுதல் வேண்டுமென்பதுடன், இவ்வினரைதியான கூட்டத்தினரின் செறிவு, அவர்களது கலாசாரம், அவர்தம் வரலாற்றுப் பின்னணி, மூலவளங்களின் கிடைக்கத்தகு தன்மை, அத்துடன் மாகாண சபைகள் அமைக்கப்பட்டதும் அவை முறைமையாகப் பணி யாற்றுத்தற்கான சாத்தியக்கூறு என்பவற்றைக் கருத்தில் கொண்டு இம்மூன்று மாகாண சபைகளையும் அமைக்கு மாறு விதந்துரைத்தல் வேண்டும்.”

“பெங்களூர் உரையாடல்களின் மீதான ஆய்வறிக்கை பற்றி அவதானிப்பு (பிபிசி/பி/4-26-186)

2. கிழக்கு மாகாணத்திற்கு மூன்று மாகாண சபைகள் மூன்னி சைவு முயற்சியொன்றுக் கிங்கள், தமிழ், மூஸ்லிம் சமூகங்கள் ஓவ்வொன்றுக்கும் ஓவ்வொர் இடப்பரப்பாக மூன்று “மாகாணசபை இடப்பரப்புகள்” நிர்ணயிக்கப்படும் - இந்த இடப்பரப்புகளை நிர்ணயிக்கையில் மூன்று சமூகங்களின் தும் அபிலாசைகள், மக்களின் கூட்டங்களின் செறிவு அவர்களது கலாச்சாரம் மற்றும் வரலாற்றுப் பின்னணி, வளங்களின் வாய்ப்பு, சபைகள் அமைக்கப்பட்டதும் அவை தகுந்த விதத்தில் இயங்கும் சாத்தியக்கூறுகள் என்பன கருத்தில் கொள்ள வேண்டும்.”

“குறிப்பு

..... இலங்கை அரசாங்கமானது ஒத்திசைவாக்கப்பட்ட அரசியல் தீர்வொன்றை காணும் அதன் முயற்சியில் இறுதி உடன்படிக்கையொன்றை எய்தலாம் என்ற ஆவலுடன்,

மேலும் சலுகைகளை வழங்குவதுபற்றி ஆலோசனை செய்ய விருப்பம் தெரிவிக்கின்றது.....கொழும்பு 1986 நவம்பர் 26.
இதற்குப்பின் இனப்பிரச்சினை சம்பந்தமாக நடைபெற்ற பேச்சுவார்த்தைப்படி

“1986 திசம்பர் 19 இஸ் வெளிவந்த பிரேரணைகள்

ஜனதிபதி ஜே.ஆர். ஜயவர்தன அவர்களும் இந்திய அமைச் சர்கள் இருவரும் (2) முன் நடைபெற்ற பேச்சுவார்த்தைகளின் தொடர்ச்சியாக மேலும் சில கருத்துக்கள் குறித்துப் பேச்சுவார் த்தை நடத்தினர். பேச்சுவார்த்தையின் விளைவாகப் பின்வரும் பிரேரணைகள் வெளிவந்தன:

- (i) அம்பாரைத் தேர்தல் தொகுதியை விட்டுக் கிழக்கு மாகாணமாக அமைவதான தற்போதைய ஆழ்புலம், புதிய கிழக்கு மாகாணமாக அமையலாம்.
 - (ii) புதிய கிழக்கு மாகாணத்திற்கு மாகாண சபையொன்று தாபிக்கப்படும்.
 - (iii) முன்பு அதுபற்றிய பேச்சுவார்த்தை நடாத்தப்பட்ட வட மாகாணத்துக்கும், கிழக்கு மாகாணத்துக்குமிடையேயான நிறுவன ரீதியிலான இணைப்புகள், சம்பந்தப்பட்ட திறத்த வர்கள் அதனைப் பெருமளவில் ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடியதாகச் செய்யும் பொருட்டு மேலும் தெளிவாகக்கப்படும்.
 - (iv) வடக்கு மாகாணத்திலும் கிழக்கு மாகாணத்திலும் இருக்கின்றவர்களான மக்களின் அபிலாசைகளைத் தனித்தனியே நிச்சயப்படுத்துவதற்கென உடன்பட்டுக்கொள்ளப்பட்டன வான வகைக்குறிப்பீடுகளுக்கு அமைவாக வட மாகாண மும் புதிய கிழக்கு மாகாணமும் ஒன்றிணைவதற்கு ஏற்பாடு செய்கின்றதான் அமைப்பு ரீதியிலான அபிவிருத்தியின் இரண்டாம் நிலையொன்றுக்கான பிரேரணை யொன்றைப் பரிசீலிக்க இலங்கை அரசாங்கம் விரும்பும்.
 - (v) குறித்துரைக்கப்பட்டவொரு காலத்திற்கு ஜனதிபதியால் நியமிக்கப்படவேண்டியவரான துணை ஜனதிபதியின் புதுவியைன்றை உருவாக்குவதைப் பரிசீலிப்பதற்கு இலங்கை அரசாங்கம் விரும்புகிறது.
 - (vi) கிழக்கு மாகாணத்தின் ஐந்து (5) மூஸ்லிம் பாரானுமன்ற உறுப்பினர்களும் இந்தியாவுக்கு வருகை தந்து இந்திய அரசாங்கத்தின் ஆதரவின் கீழ் தமிழ் பிரிவினருடனே பரஸ்பர அக்கறையுடைய விடயங்கள் குறித்துப் பேச்சு வார்த்தை நடாத்தும்படி அழைக்கப்படலாம்.
- திசம்பர் 19, 1986”

1. மேற்கூறப்பட்ட 1986, திசம்பர் 19 இல் வெளிவந்த பிரேரணைப்படி அம்பாரைத் தொகுதி-விஸ்தீரணம் ஏற்குறைய 880 சதுரமைல் - சனத்தொகை 1981 ஆம் ஆண்டுக் கணக்குப்படி கிட்டத்தட்டச் சிங்களவர் 1,10,000, தமிழர் 2,600, முஸ்லிம்கள் 800 கூட்டு மொத்தம் 1,13,400. கிழக்கு மாகாணத்திலிருந்து விடுபடவிருக்கும் சனத்தொகைக்கு கிழக்கு மாகாண மொத்த சனத்தொகையின் சராசரி நிலப்பரப்பு ரீதியிலேயே காணிப்பங்கிடு நடைபெற வேண்டும். கிழக்கு மாகாண மொத்த சனத்தொகை 1981 ஆம் ஆண்டுக் கணக்குப்படி 9,76,475—விஸ்தீரணம் 3,839 சதுரமைல், அம்பாரைத் தொகுதியில் உள்ள சனத்தொகைக்கு நியாயப்படி உரித்தான் காணி 446 சதுரமைல் மட்டுமே. ஆகவே கிழக்கு மாகாணத்தில் உள்ள 42% தமிழருக்கும் 1612 சதுரமைல், 33% முஸ்லிம்களுக்கு 1267 சதுரமைல், நியாயப்படி உரித்தான் காணியை முதலில் ஒதுக்கி அத்தோடு முஸ்லிம்கள் அதிகப்படியான மாகாணத்தில் நிலைகொண்டுள்ள முஸ்லிம்கள், தமிழர், சிங்களர் என்னிக்கைக்குக் கிழக்கு மாகாணத்தில் உருத்தான் காணியையும் அவற்றின் எல்லைகளையும் நிர்ணயித்து உத்தரவாதம் கொடுக்கப்பட்ட பின்பு 24% சிங்களவருக்கு உரித்தான் 960 சதுரமைல் நிலப்பரப்பில் கிழக்கு மாகாணத்திலிருந்து நீக்கப்படும். அம்பாரைத் தொகுதியில் உள்ள சனத்தொகைக்கேற்ப காணியின் விஸ்தீரணம் நிர்ணயிக்கப்படவேண்டும்.

பாடாகோட 28, தமனை 27, ஹிங்குரூன் 27A ஆகிய மூன்று கிராம சேவையாளர் பிரிவுகளும் தற்போதைய அம்பாரைத் தொகுதியில் வழக்கத்துக்கு மாருகச் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. கல் ஓயா ஆற்றுக்குத் தெற்கே உள்ள இப்பிரதேசம் வேவகம் பத்து A.G.A. பிரிவைச் சேர்ந்த பகுதி. அம்பாரைத் தொகுதியின் தென்புற எல்லை இயற்கையாக அமைந்துள்ள கல் ஓயா ஆரூக இருக்க வேண்டும். சேனநாயக்கசமுத்திரத்திலிருந்து முஸ்லிம் தமிழ் விவசாயக்காணிகளுக்கு நீர்வழங்கும் வலது கை வாய்க்காலும் இப்பகுதிக்கூடாகவே அமைந்துள்ளது. இங்குரூனச் சீனித்தொழிற்சாலைகளுக்குத் தேவையான 75% க்கும் கூடுதலான கரும்பு, பொத்துவில் சம்மாநத்துறைத் தொகுதிகளிலிருந்தே செய்கை பண்ணப்படுவதால் சீனித்தொழிற்சாலையும் எஞ்சிய கரும்புக் காணிகளும் தொடர்ந்து பொத்துவில் தொகுதியில் உள்ள வேவகம் பத்து தெற்குப் பகுதியோடு விட்டு வைப்பதுதான் நியாயம்.

அம்பாரைத் தொகுதி நீங்கலான புதிய கிழக்கு மாகாணத் தின் சனத்தொகை ஏற்கக்குறைய 857,000 தமிழர், 409,000 = 48%, மூஸ்லிம்கள் 315,000 = 37%, சிங்களவர் 133,000 = 15%, விஸ்தீரணம் 2,960 சதுரமைல். புதிய கிழக்கு மாகாணத்துக்கு ஒரு தனி மாகாணசபை அமையுமானால் அதிகாரப் பகிரவில் பழைய கிழக்கு மாகாணத்தில் ஏற்படவிருந்த மாகாணசபையால் தமிழருக்கும் மூஸ்லிம்களுக்கும் ஏற்படக்கூடிய ஆபத்தையும் அனர்த்தங்களையும் விட வேறு எதுவித நன்மையும் கிடைக்கப்போவதில்லை. ஆனால் அம்பாரைத் தொகுதி அயல் ஊவா மாகாணத்தோடு சேர்வதால் 1,10,000, சிங்களவர், தமது பெரும்பான்மை இனச் சிங்களவரோடு சேர்ந்து பலப்பல நன்மைகளையும் ஆட்சி அதிகாரங்களையும் பெறக்கூடிய வாய்ப்பு ஏற்படும். இப்படியான நன்மைகளை தமிழரும் பெறவேண்டும் என்பதற்காகவே திசம்பர் 19இல் வெளிவந்த பேரேரணைகளில் வடமாகாணத்தோடு புதிய கிழக்கு மாகாணத்தையும் இணைப்பது பற்றிப் பின்வரும் (III), (IV) பந்திகளில் விஷேஷமாகக் கூறப்படுகிறது. இப்பிரேரணைகளால் மூஸ்லிம்களுக்கு எதுவித நன்மையும் கிடைக்கப் போவதில்லை.

(III) “வடக்கு கிழக்கு மாகாணங்களுக்குமிடையேயான நிறுவன ரீதியிலான இணைப்புகள் சம்பந்தப்பட்ட திறத்தவர்கள் அதனைப் பெருமளவில் ஏற்றுக்கொள்கூடியதாகச் செய்யும் பொருட்டு மேலும் தெளிவாக்கப்படும்”.

(IV) “வடமாகாணமும் புதிய கிழக்கு மாகாணமும் ஒன்றிணைவதற்கு ஏற்பாடு செய்கின்ற தான் அமைப்பு ரீதியிலான அபிவிருத்தியின் இரண்டாம் நிலையொன்றுக்கான பிரேரணையொன்றைப் பரிசீலிக்க இலங்கை அரசாங்கம் விரும்பும்”.

இவ்விரு பிரேரணைகளும் வடமாகாணத்தோடு புதிய கிழக்கு மாகாணம் ஒன்றிணைவதற்கு பெருமளவு அநுகூலமாக அமைகின்றன. அதேவேளை மூஸ்லிம்களின் இன உரிமை பற்றியோ அல்லது கிழக்கு மாகாணத்தில் மூஸ்லிம்களுக்கான தனி மாகாணம் பற்றியோ எதுவும் கூறப்படவில்லை.

பெங்களூர் பேச்சுவார்த்தைத்தக்குப்பின் ஏற்பட்ட கிழக்கு மாகாணத்தில் மூன்று இன மக்களுக்கும் தனித்தனி மாகாணம் ஏற்படுத்தப்படும் என்ற பிரேரணை சஞ்சிபதி ஐயவர்த்தன அவர்கள் இந்திய அமைச்சர் இருவருடன் நடாத்திய பேச்சுக்குப்பின் மற்றுக் மாற்றப்பட்டுள்ளதையும் அம்மாற்றத்தால் மூஸ்லிம்களுக்குக் கிடைக்கவிருந்த தனி மாகாணம் இந்திய அமைச்சர் இரு

வரின் வருகைக்குப்பின் வெளிவந்த ஆலோசனையிலிருந்து அதற்குப்பட்டுள்ளதையும் நாம் அவதானிக்கக்கூடியதாக இருக்கின்றன. இப்படியான நடவடிக்கைகளால் இலங்கை இனப்பிரச்சினை தீர்வுக்கான பேச்சுவார்த்தையில் இந்தியாவின் மத்தியஸ்தத்தில் இலங்கை முஸ்லிம்களுக்குப் பெரும் சந்தேகம் ஏற்படத் தொடங்கியுள்ளது.

வட மாகாணத்தை அடிப்படையாகக்கொண்டு கீழ்க்கு மாகாணத்தில் உள்ள தமிழருக்கு அவர்களின் 1981ம் ஆண்டு குடிசன விகிதாசாரப்படி உருத்தான 1,612 சதுரமைல் நிலப்பரப்பும் ஒன்றிணைவதுதான் வடக்குக் கீழ்க்கு மாகாணத் தமிழரின் கோரிக்கை என்றால் அதற்குக் கீழ்க்கு மாகாண முஸ்லிம்கள் ஒருபோதும் முட்டுக்கட்டையாக இருக்கமாட்டார்கள். அதேபோன்று அம்பாரை மாவட்டத்தில் உள்ள கல்முனை, சம்மாநத்துறை, பொத்துவில் தொகுதிகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு கீழ்க்கு மாகாணத்தில் உள்ள ஏனைய மூஸ்லிம் பகுதிகளான காத்தான்குடி, ஏறுவூர், ஓட்டமாவடி, வாழச் சேணை, முதூர், கிண்ணனியா, தம்புச்சாமம் ஆகிய பகுதிகளையும் ஒன்றிணைத்து 1981 ஆம் ஆண்டு குடிசன விகிதாசாரப்படி முஸ்லிம்களுக்கு உருத்தான 1,267 சதுரமைல் நிலப்பரப்பை உள்ளடக்கிய ஒரு மூஸ்லிம் பெரும்பான்மை மாகாண அமைப்பே கீழ்க்கு மாகாண முஸ்லிம்களின் கோரிக்கையாக இருப்பதால் அதற்கு வடக்கு கீழ்க்கு குத் தமிழர்கள் முட்டுக்கட்டையாக இருக்கக்கூடாது. புதிய கீழ்க்கு மாகாணத்துக்கு ஒரு மாகாண சபை ஏற்படுவதையோ வட மாகாணத்தோடு புதிய கீழ்க்கு மாகாணம் ஒன்றிணைந்து ஒரு மாகாண சபை அமைவதையோ முஸ்லிம்கள் விரும்பவில்லை என்பதைவிட, மூஸ்லிம்களும் இலங்கையில் ஒரு சிறுபான்மை இனம், ஆட்சி அதிகாரம் பகிர்ந்தளிக்கப்படும்போது மற்ற இனத்தவர்போன்று மூஸ்லிம்களும் ஆட்சி அதிகாரத்தை ஏற்க அவர்களுக்கு கீழ்க்கு மாகாணத்தில் தனி மாகாணம் ஏற்படுவதையே பெரிதும் விரும்புகின்றனர் எனக் கொள்வதுதான் முறையாகும்.

பேரினக் கொடுமையை எதிர்த்து இன உரிமைக்கும் உய்வுக்கும் போராடும் இலங்கைத் தமிழ் இனம் தமிழ்மைவிடச் சிறுபான்மையினரான முஸ்லிம் இனத்தின் உரிமைகளை உதாசினம் செய்யமாட்டார்கள், செய்வதும் முறையல்ல. இலங்கைத் தமிழர் நிரந்தரமாக இந்நாட்டில் ஒரு சிறுபான்மையாக இருக்கக்கூடாது என்பதற்காகவே திரு. ஜி.ஜி. பொன்னம்பலம் அன்று ஜம்பதுக்கைம்பது சம பிரதிநிதித்துவத்தை வலியுறுத்தினார். முஸ்லிம்களுக்கு ஒரு தனிமாகாணம் கீழ்க்கு மாகாணத்தில் ஏற்படுத்தப்படாவிட்டால் முஸ்லிம் இனம் நிரந்தரமாக இலங்கை

யில் சிறுபான்மைக்குள் சிறுபான்மையாக வாழவேண்டிய நிலை ஏற்படும். மேலும் ஒர்றையாட்சியுள்ள நாட்டில் ஒரு சிறுபான்மை இனத்தின் இன உரிமைக்கு மற்ற ஒரு சிறுபான்மை இனம் எந்தவகையிலும் உத்தரவாதமளிக்க முடியாது என்பது சர்வதேச மட்டத்தில் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட உண்மை.

இந்தக் காரணங்களுக்காகவே கிழக்கு மாகாண முஸ்லிம் பாராஞ்மன்ற உறுப்பினர் ஜவரும் இந்திய அமைச்சர் இருவரின் வருகைக்குப்பின் 1986 திசம்பர் 19இல் வெளிவந்த பிரேரணைகளை ஏகமனதாக நிராகரித்துத் தமது ஆட்சேபனையை எழுத்து மூலம் மாண்புமிகு சனுதிபதிக்குத் தெரிவித்துள்ளனர். இலங்கை அரசாங்கம் இக்கடித்ததை புதுடில்லிக்கு அதன் தூதுவர் மூலம் இந்திய அரசாங்கத்துக்கு அனுப்பியதும் இனப்பிரச்சினைப் பேச்சுவார்த்தையில் நடு நிலைமை வகிக்கவேண்டிய இந்தியா திசம்பர் 19இல் வெளிவந்த பிரேரணைகளைப் பேச்சுவார்த்தைக்கு அடிப்படை அம்சங்களாக ஏற்று உறுதிப்படுத்தினால் மட்டுமே தமிழரைப் பேச்சுவார்த்தையில் கலந்துகொள்ள எம்மால் தூண்ட முடியும் என்று இலங்கைக்கு நிபந்தனை விதித்தது.

இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில், இலங்கை முஸ்லிம் கவுண்சில் தூதுக்குழு, டாக்டர் பதியுத்தின் மஹ்முத் தலைமையில், மாண்புமிகு சனுதிபதியைச் சந்தித்து, முஸ்லிம்கள் ஏகமனதாக முன் வைத்த கிழக்கு மாகாணத்தில் முஸ்லிம்களுக்குத் தனி மாகாணம் அமைப்பதுபற்றிய கோரிக்கைபற்றி வினவியபோது, முஸ்லிம்களையும் கலந்து ஆலோசித்த பின்னரே இவ்விவகாரத்தில் இறுதிமுடிவு எடுக்கப்படும் என்று சனுதிபதியவர்கள் கூறியுள்ளார்.

கடந்த பெப்ரவரி 13ஆம் திகதி மாண்புமிகு ஜனுதிபதியவர் கள் தூதுவர் திரு. டிக்ஸித் அவர்கள் மூலம் இந்திய அரசாங்கத்துக்கு அனுப்பிய பதில் ஒன்றில் “1986 திசம்பர் 19இல் வெளிவந்த பிரேரணைகள் உட்பட இதுவரை நடந்த பேச்சுவார்த்தைகளின் முடிவுகள் யாவும் இனப் பிரச்சினைக்கு நிரந்தரத் தீர்வு ஏற்படக்கூடிய நடவடிக்கைகளுக்கு அடிப்படையாக அமையும் என்பதை இலங்கை அரசாங்கம் மீண்டும் உறுதிப்படுத்துகிறது” என்று குறிப்பிட்டுள்ளதாகப் பத்திரிகைச் செய்திகளிலிருந்து தெரியவருகிறது.

(VI) “கிழக்கு மாகாணத்தின் ஜந்து (5) முஸ்லிம் பாராஞ்மன்ற உறுப்பினர்களும் இந்தியாவுக்கு வருகைதந்து இந்திய

அரசாங்கத்தின் ஆதரவின் கீழ் தமிழ் பிரிவினருடன் பரஸ்பர அக்கறையுடைய விடயங்கள் குறித் துப் பேச்சுவார்த்தை நடத்தும்படி அழைக்கப்படலாம்”

என்ற பிரேரணைப்படி இந்திய அரசாங்கத்தின் ஆதரவின் கீழ் கிழக்கிலங்கை மூஸ்லிம்கள் பேச்சுவார்த்தைக்கு அழைக்கப்பட்டாலும் படாவிட்டாலும் மூஸ்லிம்களுடைய உள்நாட்டு இனப்பிரச்சினையில் வெளிநாடு ஒன்று தலையிடுவதை கொள்கையாவில் இலங்கை அரசாங்கம் அனுமதிக்கிறது.

இலங்கைக்கு வந்த இரு இந்திய அமைச்சர்களை நாம் சந்தித்த போது அவர்களைப் பொறுத்தவரையில் இந்தியத் தமிழ் நாட்டில் அகதிகளாக இருக்கும் 1,35,000 தமிழர்களும், சர்வதேச மட்டத்தில் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட தமிழர் பிரச்சினையும், இந்தியாவின் பாதுகாப்பும் தான் முக்கியம் என்றும் அது பற்றி இலங்கை அரசாங்கத்தோடு பேச்சுவார்த்தை நடத்துவதற்காகவே இங்கு வந்துள்ளதாகவும், மதரீதியில் மாகாண சபை ஏற்படுவதை இந்தியா விரும்பவில்லை என்றும் திட்டவட்டமாகக் கூறிவிட்டனர். அத்தோடு தமிழ் பேசும் இலங்கை மூஸ்லிம்களும் தமிழர்கள்தான் என்பது அவர்களின் கருத்து. அரேபிய வம்சாவழி வந்த மூஸ்லிம்கள் இலங்கைச் சோனக இனத்தைச் சேர்ந்த வர். இனப் பிரச்சினைக்கு இனரீதியில் பகிர்ந்தளிக்கப்படும் ஆடசி அதிகாரத்தை மற்றைய இனத்தவரான சிங்களவர், தமிழர் போன்ற சோனகரும் — மூஸ்லிம்களும் பகிர்ந்து கொள்ளத் தனி மாகாணம் அமைவதற்கும், மதரீதியிலான மாகாணம் அமைவதற்கும் உள்ள வேறுபாடுகளை மதிப்புக்குரிய இந்திய மந்திரி ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. அப்படி ஒரு கோரிக்கை இலங்கை மூஸ்லிம்களுக்கு இருக்குமாயின் அதை இலங்கை அரசாங்கத்திடமே கேட்டுப் பெற்றுக்கொள்ளவேண்டும் என்று கூறி மூஸ்லிம் மாகாண சபைக் கோரிக்கையை இந்திய அமைச்சர் உதாசினம் செய்ததே இந்திய மத்தியஸ்தத்தில் இன்று எமக்கு ஏற்பட்டுள்ள பெரும் சந்தேகத்துக்கு முக்கிய காரணம்.

இந்தியத் தமிழ் நாடு இலங்கைத் தமிழருக்குக் கொடுக்கும் ஆதரவின் பிரதிபலிப்பே, இந்திய அமைச்சரின் முரண்பாடான கருத்துக்குக் காரணமாகுமானால் அரேபிய வம்சாவழிவந்த இலங்கை மூஸ்லிம் இனத்தவர்களைச் சேர்ந்த அரபு நாடுகளும் எமதுபிராந்தியத்தில் எம்மைச் சுற்றியுள்ள மூஸ்லிம் நாடுகளுமான இந்தோனிஷியா, மலேசியா, வங்காளதேசம், பாக்கிஸ்தான், மாலைதீவு எமக்கு ஆதரவாக இருந்து எமது கோரிக்கைக்கு நிச்

சயம் உதவுவார்கள் என்பதை இச்சந்தரிப்பத்தில் கூறுவது மிகவும் பொருத்தமானதாகும். இலங்கை மூஸ்லிம்களின் இனப்பிரச்சினை இந்தியத் தமிழ் நாட்டு மந்திரி தலையிட்டால் புறக்கணிக்கப்படுவதுபற்றி அரபு, மூஸ்லிம் நாடுகளில் தகுதியான முறைப்படி விளம் பரம் செய்தால் இந்தியாவுக்கும் தமிழ் நாட்டுக்கும் எதுவித குறை யும் ஏற்படாது. ஆனால் இலங்கைத் தமிழருக்கும், தமிழ் போராளி களுக்கும் பாரதூரமான பிரச்சினைகளை நிச்சயம் ஏற்படுத்தும் என்பதை மத்தியஸ்தம் வசிக்கும் இந்தியமந்திரிகள் உணர்வது நல்வது. உண்மையில் இந்தியாவும் தமிழ் நாடும் இலங்கைத் தமிழருக்கு உதவவேண்டுமானால் நீதி நியாயத்துக்கு மாறுக் கூறுவதை மூஸ்லிம்களின் கோரிக்கையைக் கொச்சையாக்கும் நோக்கத்துடன் செயற்படக்கூடாது.

சிங்களவர் எம்மைப் பல வகைகளிலும் புறக்கணித்தபோதும் நாட்டுப் பிரிவினையையும் பயங்கரவாத நடவடிக்கைகளையும் இலங்கை மூஸ்லிம்கள் ஆதரிக்கவில்லை. ஒற்றையாட்சியின் கீழ் அதிகாரம் பகிர்ந்தளிக்கும்போது மூஸ்லிம்கள் புறக்கணிக்கப் படக்கூடாது. இலங்கை அரசாங்கம், மூஸ்லிம்களும் ஆட்சி அதி காரத்தை ஏற்று மற்ற இனத்தவரான சிங்களவர் தமிழர் போன்று இலங்கையில் தலை நிமிர்ந்து நிற்கக்கூடிய வகையில் கிழக்கு மாகாணத்தில் நாம் விவரித்தவாறு ஒரு மாகாணம் அமைக்கவேண்டும். எக்காரணங் கொண்டும் இக்கோரிக்கை நிறை வேறுவிட்டால் மூஸ்லிம்களை ஏமாற்றிய பழிக்கும் பாவத்திற்கும் சிங்களவரே எதிர்காலத்தில் சகல பொறுப்புகளையும் ஏற்கவேண்டிய வரும்.

SRI LANKA

இலங்கை

கிழக்கு மாகாணம் — 3839 சதுரமைல்

1981 சனத்தொகை = 976, 475

தமிழர் — 42% = 411, 451

= 1612 ச.மைல்

முஸ்லிம்கள் — 33% = 316, 164

= 1267 ச.மைல்

கிங்களவர் — 25% = 243, 358

= 960 ச.மைல்

கிழக்கிலங்கையில் முஸ்லிம்

பெரும்பான்மையாகவுள்ள
ஆரு மாகாண அமைப்பே
இலங்கைச் சோனகரின்
இனப்பாதுகாப்புக்குத்
தகுந்த காப்புறுதி

எ.ம்.ஐ.எ.ம். முஹியத்தின்

